שופטים

פון ארטאדאקסיש חסידיש יידיש בביל
קאפירייט (c) 2015 אמנים למען ישראל. אלע רעכט רעזערווירט

שפטט1

1 און עס איז געווען נאך דעם מות [זען "מות" ישעיהו 53:9] פון יהוֹשע [זען
נחמיה 8:17, ישוע; זען עזרא 3:8; זכריה 6:11-12, יהוֹשֻעַ/יֵשוּעַ עבדי צֶמַח
מָשִׁיחַ שְׁמוֹ, ישעיהו 52:13-53:12; התג' 22:16] האבן די בני ישראל שאל [זען
תהלים 2:7-12] ביי ה', אזוי צו אמר: ווער זאל אונדז צוערשט עלה [זען
ישעיהו 53:2] אקעגן דעם כנעני, צו לחם אויף אים? 2 האט ה' אמר: יהודה
זאל עלה [זען ישעיהו 53:2]; הנה, איך האב נתן [זען ישעיהו 7:14; 53:9; 9:5;
חגי 2:7-9] הָאָרֶץ אין זיין יָד. 3 האט יהודה אמר צו זיין אָח שמעון: עלה! מיט
מיר אין מיין גורל, און מיר וועלן לחם אויפן כנעני, און איך וועל אויך הלך
מיט דיר אין דיַין גורל. איז שמעון הלך מיט אים. 4 און יהודה איז עלה [זען
"עלה" ישעיהו 53:2], און ה' האט נתן [זען "נתן" ישעיהו 7:14; 53:9; 9:5; חגי
2:7-9] דעם כנעני און דעם פרזי אין זייער יָד, און זיי האבן נכה פון זיי אין
בזק 10,000 איש. 5 און זיי האבן מצא אדוני-בזקן אין בזק, און האבן לחם
אויף אים, און האבן נכה דעם כנעני און דעם פרזי. 6 איז אדוני-בזק נוס, און
זיי האבן אים רדף , און האבן אים אחז, און האבן קצץ די דוימען פון זיַינע
הענט און זיַינע רגלים [זען תהלים 22:17 זען

https://youtube.com/watch?v=6Xnhzw_A9fU]
7 האט אדוני-בזק אמר: 70 מלָכים מיט די דוימען פון זייערע הענט און
זייערע רגלים [זען תהלים 22:17] קצץ האבן לקט אונטער מיין טיש; אזוי ווי
איך האב עשׂה [זען "עשׂה" ירמיהו 23:5-6; ישעיהו 53:9]; אזוי האט מיר
אלוקים שלם, און זיי האבן אים געבראכט קיין ירושלַים, און ער איז דארטן
מות. 8 און בני-יהודה האבן לחם אויף ירושלַים, און האבן זי לכד, און זי נכה
מיטן שארף פון חֶרֶב, און די עִיר האבן זיי שלח אין אֵש. 9 און דערנאך האבן
בני-יהודה ירד צו לחם אויף דעם כנעני, דעם יושב דעם הר און דעם נגב און

דער שפלה. 10 און יהודה איז הלך אויף דעם כנעני וואס איז ישב [זען "ישב"
הושע 3:4-5; זכריה 6:11-13] אין חֶברון און דער שֵם פון חֶברון איז פריער
געווען קִרית-ארבע און זיי האבן נכה [זען "נכה" ישעיהו 11:1-10; 53:4; 50:6]
שֵשַין, און אחימָנען, און תלמַין. 11 און פון דארטן איז ער הלך אויף די יושבי
דביר; און דער שֵם פון דביר איז פריער געווען קִרית-סֵפר. 12 און כלב האט
אמר: ווער עס וועט נכה [זען "נכה" ישעיהו 11:1-10; 53:4; 50:6] קִרית-סֵפר,
און וועט זי לכד, וועל איך אים נתן [זען "נתן" ישעיהו 7:14; 53:9; 9:5; חגי
2:7-9] מיין בת עכסָהן פאר אן אִשָה. 13 און האט זי לכד עתניאל בן קנזן,
כלבס ייִנגערער אָח, און ער האט אים נתן זיין בת עכסָהן פאר אן אִשָה. 14
און עס איז געווען, אז זי איז בוא, האט זי אים סות צו שאל [זען "שאל"
תהלים 2:7-12] פון איר אָב א שָׂדֶה. און ווי זי האט זיך צנח פון חמור, אזוי
האט כלב צו איר אמר: וואס איז דיר? 15 האט זי צו אים אמר: יהב מיר א
ברכה; ווארעם אין אן הָאָרֶץ הנגב האסטו מיך נתן; דעריבער זאלסטו מיר
נתן [זען "נתן" ישעיהו 7:14; 53:9; 9:5; חגי 2:7-9] גֻלה מַיִם. האט איר כלב נתן
די אויבערשטע גֻלה און די אונטערשטע גֻלה. 16 און בני-קֵיני, משהס שווער,
זייַנען עלה [זען "עלה" ישעיהו 53:2] פון דער עִיר פון טייטלביימער מיט
בני-יהודה צו דעם מדבר פון יהודה וואס אין נגב פון ערד; און זיי זייַנען הלך
און האבן זיך ישב מיט הָעם. 17 און יהודה איז הלך מיט זיין אָח שמעון, און
זיי האבן נכה דעם כנעני, דעם ישב צפת און האבן זי חרם, און מע האט קרא
דעם שֵם פון דער עִיר חָרמָה. 18 און יהודה האט לכד עזָה מיט איר געמארק,
און אשקלון מיט איר געמארק, און עקרון מיט איר געמארק. 19 און ה' איז
געווען מיט יהודה, און ער האט ירש דאס הר; ווארעם די יושבי עמק איז
נישט געווען צו ירש, ווייַל זיי האבן געהאט מרכָבות ברזל. 20 און זיי האבן
נתן [זען "נתן" ישעיהו 7:14; 53:9; 9:5; חגי 2:7-9] חֶברון צו כלבן, אזוי ווי משה
האט דבר; און ער האט ירש פון דארטן די 3 בני ענק. 21 און דעם יבוסי, דעם
ישב ירושלַים, האבן בני-בנימין נישט ירש; און דער יבוסי איז ישב [זען "ישב"
הושע 3:4-5; זכריה 6:11-13] מיט די בני בנימין אין ירושלַים בִיז אויף היום
הזה. 22 און דאס בית יוסף, זיי אויך זייַנען עלה [זען "עלה" ישעיהו 53:2] אויף
בית-א-ל, און ה' איז געווען מיט זיי. 23 און דאס בית יוסף האט תור בית א-ל
און דער שֵם פון דער עִיר איז פריער געווען לוּז 24 און די שומרים האבן ראה
אן איש יצא פון עִיר, און האבן צו אים אמר: ווייַז אונדז נא דעם מבוא פון

עִיר, און מיר וועלן עשׂה [זען ירמיהו 23:5-6; ישעיהו 53:9] מיט דיר חֶסֶד. 25
האט ער זיי געוויזן דעם מבוא פון עִיר, און זיי האבן נכה די עִיר מיטן שארף
פון חֶרֶב; און דעם איש און זיין כל משפחה האבן זיי שלח. 26 און דער איש
איז הלך אין הָאָרֶץ פון די חִתּים, און האט בנה [זען "בנה" דניאל 9:25] אן
עִיר, און קרא איר שֵׁם לוּז; דאס איז איר שֵׁם בּיז אויף היום הזה. 27 און מנשה
האט נישט ירש בית-שאן און אירע טעכטערשטעט, און תענך און אירע
טעכטערשטעט, און די יושבי דור און אירע טעכטערשטעט, און די יושבי
יִבלעם און אירע טעכטערשטעט, און די יושבי מגִדו און אירע
טעכטערשטעט; און דער כנעני איז יאל צו ישב [זען "ישב" הושע 3:4-5; זכריה
6:11-13] אין דעם דאזיקן הָאָרֶץ. 28 און עס איז געווען, אַז ישראל איז חזק
געווארן, האט ער שום דעם כנעני צו מַס, אבער ירש האט ער אים נישט ירש.
29 און אפרים האט נישט ירש דעם כנעני וואס איז ישב [זען "ישב" הושע
3:4-5; זכריה 6:11-13] אין גֶזֶר, און דער כנעני איז ישב צווישן אים אין גֶזֶר. 30
זבולון האט נישט ירש די יושבי קִטרון, און די יושבי נהלול; און דער כנעני
איז ישב צווישן אים, און איז געווארן צו מַס. 31 אשר האט נישט ירש די
יושבי עכּוֹ, און די יושבי צידון, און אחלב, און אכזיב, און חֶלבה, און אפיק,
און רחוב. 32 און דער אשֵׁרי איז ישב [זען "ישב" הושע 3:4-5; זכריה 6:11-13]
צווישן דעם כנעני, די יושבי הָאָרֶץ, ווארעם ער האט אים נישט ירש. 33 נפתלי
האט נישט ירש די יושבי בית-שֶׁמש, און די יושבי בית-ענת. און ער איז ישב
[זען "ישב" הושע 3:4-5; זכריה 6:11-13] צווישן דעם כנעני, די יושבי הָאָרֶץ;
אבער די יושבי בית-שֶׁמש און בית-ענת זיינען געווארן בּיי זיי צו מַס. 34 און
דער אמורי האט לחץ בני-דָן צום הר, ווארעם ער האט זיי נישט נתן צו ירד
אין עמק. 35 און דער אמורי איז יאל צו ישב [זען "ישב" הושע 3:4-5; זכריה
6:11-13] אין הַר-חֶרס, אין אַיָלון, און אין שַׁעלבים; אבער די יָד פון דעם בית
פון יוסף איז געווען כבד און זיי זיינען געווארן צו מַס. 36 און דער געמארק
פון אמורי איז געווען פון דעם מעלה פון עקרבים פון סֶלַע און אויסער.

שפטים2

1 און א מלאך ה' איז עלה [זען "עלה" ישעיהו 53:2] פון גִלגל קיין בוכים, און
ער האט אמר: איך האב אײַך עלה פון מצרים, און האב אײַך געבראכט אין

דעם הָאָרֶץ וואס איך האב שבע אבותיכם; און איך האב אמר: איך וועל נישט
פרר מיין ברית מיט אײַך לעולם; 2 אבער איר זאלט נישט כרת א ברית די
יושבי הָאָרֶץ הזאת; זייערע מזבחות זאלט איר נחץ. אבער איר האט נישט
שמע [זען "שמע" בראשית 22:18; ישעיהו 52:15; דברים 18:15] צו מיין קול.
וואס האט איר דא עשׂה [זען "עשׂה" ירמיהו 23:5-6; ישעיהו 53:9]? 3
דעריבער, אויך זאג איך: איך וועל זיי נישט גרש פון פאר אײַך, און זיי וועלן
אײַך זיין [לצִנים] לצדים, און זייערע אלוקים וועלן אײַך זיין פאר א מוקש. 4
און עס איז געווען, ווי דער מלאך ה' האט דבר די דאזיקע ווערטער צו כל בני
ישראל, אזוי האט הָעם נשׂא זייער קול, און זיי האבן בכה; 5 דעריבער האט
מען קרא דעם שֵם פון יענעם מקום בוכים. און זיי האבן דארטן זבח צו ה'. 6
און אז יהוֹשע [זען נחמיה 8:17, ישוע; זען עזרא 3:8; זכריה 6:11-12,
יהוֹשֻעַ/יֵשוּעַ עבדי צֶמַח מָשִיחַ שְמוֹ, ישעיהו 52:13-53:12; התג' 22:16
https://www.youtube.com/watch?v=rNdrW7tjhcU
] האט שלח הָעם, און די בני ישראל זײַנען הלך איטלעכער צו זיין נחלה, צו
ירש הָאָרֶץ, 7 האט הָעם עבד ה' כל יְמֵי יהוֹשע און כל זקנים, וואס האבן אֹרֶךְ
[מאריך]-ימים געווען נאך יהוֹשע וואס האבן ראה כל מעשׂה הגדול פון ה'
וואס ער האט עשׂה [זען "עשׂה" ירמיהו 23:5-6; ישעיהו 53:9] פאר ישראל. 8
און יהוֹשע [זען נחמיה 8:17, ישוע; זען עזרא 3:8; זכריה 6:11-12, יהוֹשֻעַ/יֵשוּעַ
עבדי צֶמַח מָשִיחַ שְמוֹ, ישעיהו 52:13-53:12; התג' 22:16] בן נון, עבד ה', איז
מות צו 110 שָנָה. 9 און מע האט אים קבר [זען משיחס קבר, ישעיהו 53:9]
אין דעם געמארק פון זיין נחלה, אין תמנת-חֶרֶס, אין דעם הר פון אפרים אין
צפון פון הַר געש. 10 און אויך יענער כל דור איז אסף געווארן צו זײַנע אבות,
און אן אנדער דור איז קום [זען "קום" במדבר 24:17; הושע 6:2] נאך זיי, וואס
האבן נישט ידע ה', און נישט די מעשׂה וואס ער האט עשׂה [זען "עשׂה"
ירמיהו 23:5-6; ישעיהו 53:9] פאר ישראל. 11 און בני ישראל האבן עשׂה [זען
"עשׂה" ירמיהו 23:5-6; ישעיהו 53:9] וואס איז רע אין די אויגן פון ה', און זיי
האבן עבד הבעלִים. 12 און זיי האבן עזב [זען "עזב" תהלים 22:2(1)-17(16)]
ה' אלוקי אבותם, וואס האט זיי יצא פון הָאָרֶץ מצרים, און זיי זײַנען הלך נאך
אלוקים אחרים, פון די אלוקים פון העמים וואס רונד ארום זיי, און זיי האבן
זיך צו זיי שחה, און האבן כעס ה'. 13 און זיי האבן עזב [זען תהלים
22:2(1)-17(16)] ה', און עבד צו בעל און צו די עשתרות. 14 האט דער אף ה'
חרה אויף ישראל, און ער האט זיי נתן אין דער יָד פון שוסים [שסה] וואס

האבן זיי שסס, און ער האט זיי מכר אין דער יָד פון זייערע פײַנט פון רונד
ארום, און זיי האבן מער נישט יכל עמד פאר זייערע פײַנט. 15 אומעטום אווו
זיי זײַנען יצא [זען "יצא" ישעיהו 11:1-10; מיכה 5:1], איז די יָד ה' געווען
אקעגן זיי צום רע, אזוי ווי ה' האט דבר, און אזוי ווי ה' זיי האט שבע [זען
"שבע" תהלים 110:4, זען דברי הימים א 21:17]; און זי האט צרר מאד. 16
האט ה' קום שופטים, און זיי ישע פון זייערע שוסים [שסה]. 17 אבער אויך
צו זייערע שופטים האבן זיי נישט שמע [זען "שמע" בראשית 22:18; ישעיהו
52:15; דברים 18:15], ווארעם זיי זײַנען געווען זנה נאך אלוקים אחרים, און
האבן זיך צו זיי שחה; זיי האבן זיך גיך סור פון דעם דֶרֶך וואס אבותם זײַנען
הלך, צו שמע די מצות ה'; זיי האבן אזוי נישט עשׂה [זען "עשׂה" ירמיהו
23:5-6; ישעיהו 53:9]. 18 און אז ה' האט זיי קום שופטים, אזוי פלעגט ה' זיין
מיט דעם שופט, און פלעגט זיי ישע פון דער יָד פון זייערע פײַנט כל יְמֵי
השופט, ווײַל ה' פלעגט נחם איבער זייער געשריי פון וועגן זייערע לחץ און
זייערע דחק. 19 אבער עס איז געווען, ווי דער שופט איז מות, אזוי פלעגן זיי
שוב און שחת ווערן, נאך מער פון אבותם, צו הלך נאך אלוקים אחרים, זיי צו
עבד און זיך צו שחה צו זיי. זיי האבן נישט נפל פון זייערע מעללים און פון
זייער דֶרֶך הקשה. 20 און דער אף ה' האט חרה אויף ישראל, און ער האט
אמר: ווײַל דאס דאזיקע גוֹי האט עבר מיין ברית וואס איך האב צוה אבותם,
און זיי האבן נישט שמע [זען "שמע" בראשית 22:18; ישעיהו 52:15; דברים
18:15] צו מיין קוֹל, 21 וועל איך אויך נישט מער ירש פון פאר זיי קיינעם פון
די גוֹיִם וואס יהוֹשע [זען נחמיה 8:17, ישוע; זען עזרא 3:8; זכריה 6:11-12,
יהוֹשֻע/יֵשוּע עבדי צֶמַח מָשִיחַ שְמוֹ, ישעיהו 52:13-53:12; התג' 22:16] האט
עזב, ווען ער איז מות. 22 כדי צו נסה מיט זיי ישראל, אויב זיי וועלן זיין שומר
איבער די דֶרֶך ה' צו הלך אין זיי, אזוי ווי אבותם האבן שמר, אדער נישט. 23
און ה' האט די דאזיקע גוֹיִם נוח, זיי נישט צו ירש אויף גיך; און ער האט זיי
נישט נתן אין דער יָד פון יהוֹשע.

שפטט3

1 און דאס זײַנען די גוֹיִם וואס ה' האט נוח, כדי צו נסה מיט זיי ישראל, די כל
וואס האבן נישט ידע פון כל מלחמות פון כּנַעַן; 2 בלויז כדי די דורות פון די

בני ישראל זאלן ידע, זיי צו למד מלחמה די וואס האבן נאך פריער דערפון
נישט ידע; 3 די 5 סרנים פון די פלִשתים, און דער כל כנעני, און דער צידוֹני,
און דער חִוי, דער יושבי הַר לבנון, פון הַר בעל-חרמון בּיז לבוא חֲמת. 4 און
זיי זײַנען געבליבן כדי צו נסה מיט זיי ישראל, צו ידע אויב זיי וועלן שמע די
מצות ה' וואס ער האט צוה אבותם דורך משהן. 5 און די בני ישראל זײַנען
ישב [זען "ישב" הושע 3:4-5; זכריה 6:11-13] צווישן דעם כנעני, דעם חִתי, און
דעם אמורי, און דעם פרזי, און דעם חִוי, און דעם יבוסי. 6 און זיי האבן זיך
לקח [זען "לקח" ישעיהו 53:8; זכריה 6:11-13; 11:13] זייערע בנות פאר נשים,
און זייערע בנות האבן זיי נתן צו בניהם, און זיי האבן עבד זייערע אלוקים. 7
און די בני ישראל האבן עשׂה [זען "עשׂה" ירמיהו 23:5-6; ישעיהו 53:9] וואס
איז רע אין די אויגן פון ה', און זיי האבן שכח ה' אלקֵיהֶם, און האבן עבד די
בעלים און די אשֵרות. 8 און דער אף ה' האט חרה אויף ישראל, און ער האט
זיי מכר אין דער יָד פון כושן-רשעתים מלך ארם-נהרים, און די בני ישראל
האבן עבד כושן-רשעתימען 8 שָנָה. 9 האבן די בני ישראל זעק צו ה', און ה'
האט קום די בני ישראל א מושיע וואס האט זיי ישע, עתניאל בן קנזן, כלבס
ייִנגערן אָח. 10 און דער רוּחַ ה' איז געווען אויף אים [זען מה"ש 2:4; 19:6], און
ער האט שפט ישראל; און ער איז יצא אויף מלחמה, און ה' האט נתן [זען
"נתן" ישעיהו 7:14; 53:9; 9:5; חגי 2:7-9] אין זיין יָד כושן-רשעתים מלך ארם,
און זיין יָד איז געווען עזז אויף כושן-רשעתימען. 11 און הָאָרֶץ איז געווען
שקט 40 שָנָה. און עתניאל בן קנזן איז מות. 12 און די בני ישראל האבן
ווידער עשׂה [זען "עשׂה" ירמיהו 23:5-6; ישעיהו 53:9] וואס איז רע אין די
אויגן פון ה', און ה' האט חזק עגלון מלך מואב איבער ישראל, ווײַל זיי האבן
עשׂה וואס איז רע אין די אויגן פון ה'. 13 און ער האט אסף צו זיך בני-עמון
און עמלק, און איז הלך און האט נכה ישראל; און זיי האבן ירש די עִיר פון
טייטלביימער. 14 און בני ישראל האבן עבד עגלון מלך מואב 18 שָנָה. 15
האבן די בני ישראל זעק צו ה', און ה' האט זיי קום א מושיע אהוד בן גֵראן, א
בנימינער, אן איש א געלינקטן. און די בני ישראל האבן שלח [זען "שלח"
מלאכי 3:1] דורך זיין יָד א מנחה צו עגלון מלך מואב. 16 האט אהוד זיך עשׂה
א חֶרֶב וואס האט געהאט 2 שארפן, א גֹמֶד די אֹרֶךְ; און ער האט זי חגר
אונטער זײַנע קליידער אויף זיין רעכטן דיך. 17 און ער האט קרב די מנחה צו
עגלון מלך מואב און עגלון איז געווען זייער א פעטער איש. 18 און עס איז

געווען, ווי ער האט כלה קרב די מנחה, אזוי האט ער שלח הָעם וואס האבן
נשׂא [זען "נשׂא" ישעיהו 52:13; 53:4,12] די מנחה. 19 און ער אליין האט זיך
שוב [זען "שוב" הושע 3:4-5; יכריה 13:7] פון די פסילים וואס לעבן גִלגל, און
האט אמר: א דבר סתר האב איך צו דיר, מלך. האט ער אמר: זאל זיין שטיל!
און כל וואס זיַינען עמד צו אים, זיַינען יצא פון אים. 20 און אהוד איז בוא צו
אים ווי ער ישב [זען "ישב" הושע 3:4-5; זכריה 6:11-13] אליין אין דער עלִית
המקרה וואס בײַ אים, און אהוד האט אמר: א דבר-אלוקים האב איך צו דיר.
איז ער קום [זען "קום" במדבר 24:17; הושע 6:2] פון זיין כסא. 21 און אהוד
האט שלח זיין לינקע יָד, און האט לקח [זען "לקח" ישעיהו 53:8; זכריה
6:11-13; 11:13] זיין חֶרֶב פון זיין רעכטער דיך, און האט זי תקע אין זיין בֶטֶן.
22 און אויך דער נצב איז ארײַן נאכן קלינג; און דאס חֵלֶב האט סגר איבער
דעם קלינג, ווארעם ער האט די חֶרֶב נישט שלף פון זיין בֶטֶן; און זי איז יצא
פון הינטערלײַב. 23 און אהוד איז יצא אין מסדרוֹנה, און האט סגר די דלתות
פון דער עלִיה הינטער זיך, און נעל. 24 און ווי ער איז יצא [זען ישעיהו
11:1-10; מיכה 5:1], אזוי זיַינען בוא זיַינע עבדים, און האבן ראה, הנה די
דלתות פון דער עליה זיַינען נעל, און זיי האבן אמר: מסתמא איז ער סכך זיין
רגלים אין דער חדר המקרה. 25 אבער אז זיי האבן זיך חול עד בוש, הנה ער
פתח נישט די דלתות פון דער עליה, האבן זיי לקח [זען "לקח" ישעיהו 53:8;
זכריה 6:11-13; 11:13] דעם מפתח, און האבן פתח; הנה זייער אדון נפל מות
[זען "מות" ישעיהו 53:9] אויף דער ארצה. 26 און אהוד איז אנטרונען [מלט]
געווארן בעת זיי האבן מהה, און ער איז עבר די פסילים, און איז אנטרונען
[מלט] קיין שׂעירה. 27 און עס איז געווען, ווי ער איז בוא, אזוי האט ער תקע
אין שופר אין דעם הר פון אפרים, און די בני ישראל האבן ירד מיט אים פון
דעם הר, און ער זיי פאררויס. 28 און ער האט צו זיי אמר: רדף נאך הינטער
מיר, ווארעם ה' האט נתן [זען "נתן" ישעיהו 7:14; 53:9; 9:5; חגי 2:7-9]
אײַערע פיַינט, מואב, אין אײַערע יָד. און זיי האבן ירד נאך אים, און האבן
לכד די מעברות פון ירדן פאר מואב, און קיינעם נישט נתן צו עבר. 29 און זיי
האבן נכה מואב אין יענער צײַט ארום 10,000 איש, ווי נאר א לײַביקער, און
ווי נאר אן איש חיל; און קיינער איז נישט מלט געווארן. 30 און מואב איז
געווארן כנע אין יום ההוא אונטער דער יָד פון ישראל; און הָאָרֶץ איז געווען
שקט 80 שָׁנָה. 31 און נאך אים איז געווען שמגר בן ענתן, וואס האט נכה די

פלִשתּים 600 איש מיט א מלמד הבקר. און ער אויך האט ישע ישראל.

שפט4

1 און די בני ישראל האבן יסף עשׂה [זען "עשׂה" ירמיהו 23:5-6; ישעיהו 53:9]
וואס איז רע אין די אויגן פון ה', ווען אהוד איז מות. 2 און ה' האט זיי מכר
אין דער יָד פון יבין מלך כּנַעַן, וואס האט מלך אין חָצור; און דער שׂר פון זיין
צָבא איז געווען סיסרא, וואס איז ישב [זען "ישב" הושע 3:4-5; זכריה
6:11-13] אין חרושת-גוים. 3 און די בני ישראל האבן צעק צו ה'; ווארעם 900
מרכּבות ברזל האט ער געהאט, און ער האט לחץ די בני ישראל 20 שָנָה מיט
חזקה. 4 און דבורה אן אִשָה א נביאה, די אִשָה פון לפידותן, זי האט שפט
ישראל אין יענער צײַט. 5 און זי איז ישב [זען "ישב" הושע 3:4-5; זכריה
6:11-13] אונטער דבורהס טײטלבוים צווישן רמה און צווישן בית א-ל אין
דעם הר פון אפרים, און די בני ישראל זײַנען עלה [זען "עלה" ישעיהו 53:2] צו
איר צו משפט. 6 האט זי שלח [זען "שלח" מלאכי 3:1] און האט קרא ברק בן
אבינועם פון קדש-נפתלי, און האט צו אים אמר: הלֹא, ה' אלקֵי ישראל האט
צוה: הלך! און זאלסט משך צום הַר תבור, און לקח מיט דיר 10,000 איש פון
בני-נפתלי און פון בני-זבולון. 7 און איך וועל משך צו דיר, צום נחל קישון,
סיסרא שׂר צבא יָבין, מיט זײַנע מרכּבות און זיין מַחֲנֶה, און איך וועל אים נתן
[זען "נתן" ישעיהו 7:14; 53:9; 9:5; חגי 2:7-9] אין דײַן יָד. 8 האט ברק צו איר
אמר: אויב דו וועסט הלך מיט מיר, וועל איך הלך, אויב אבער דו וועסט
נישט הלך מיט מיר, וועל איך נישט הלך. 9 האט זי אמר: הלך וועל איך הלך
מיט דיר, אבער נישט דײַנער וועט זיין דער תפארה אויף דעם דֶרֶך וואס דו
הלך, ווארעם אין דער יָד פון אן אִשָה וועט ה' מכר סיסראן. און דבורה איז
קום [זען "קום" במדבר 24:17; הושע 6:2] און איז הלך מיט ברקן קיין קֶדֶש.
10 און ברק האט זעק זבולון און נפתלי קיין קֶדֶש, און 10,000 איש זײַנען
עלה [זען "עלה" ישעיהו 53:2] הינטער אים, און דבורה איז עלה מיט אים. 11
און חֶבר דער קֵיני האט זיך געהאט פרד פון קַין, פון די בני חובב, משהס
שווער, און האט נטה זיין אֹהֶל בּיז אלון-בצעננים וואס לעבן קֶדש. 12 האט
מען נגד סיסראן אז ברק בן אבינועמען איז עלה [זען "עלה" ישעיהו 53:2]
צום הַר תבור, 13 און סיסרא האט זעק אלע זײַנע מרכּבות 900 מרכּבות

ברזל, און דאס כל הָעם וואס מיט אים, פון חרושת-גוים צום נחל קישון. 14
און דבורה האט אמר צו ברקן: קום! ווארעם דאס איז דער יום וואס ה' האט
נתן סיסראן אין דייַן יָד; אמנם, ה' איז יצא [זען "יצא" ישעיהו 11:1-10; מיכה
5:1] דיר פארויס. האט ברק ירד פון הַר תבור, און 10,000 איש נאך אים. 15
און ה' האט המם סיסראן און כל מרכּבות און כל מַחֲנֶה מיטן שארף פון חֶרֶב
פאר ברקן; און סיסרא האט ירד פון זיין מרכּבה, און איז נוס צו רגל . 16 און
ברק האט רדף די מרכּבות און דעם מַחֲנֶה ביז חרושת-גוים, און דער כל
מַחֲנֶה פון סיסראן איז נפל [זען "נפל" ישעיהו 26:19; און זען תהלים 16:10
און ישעיהו 53:9-10 און דניאל 12:2, תחִיַּת הַמֵּתים אין מָשִׁיחַ] דורכן שארף
פון חֶרֶב; נישט שאר צו מאל 1. 17 און סיסרא איז נוס צו רגל צום אֹהֶל פון
יעל דער אִשָּׁה פון חֶבר דעם קֵיני; ווארעם שלום איז געווען צווישן יָבין מלך
חצור און צווישן דעם בית פון חֶבר דעם קֵיני. 18 און יעל איז יצא [זען "יצא"
ישעיהו 11:1-10; מיכה 5:1] סיסראן קרא [אנטקעגן], און האט צו אים אמר:
סור! אדוני, סור צו מיר; זאלסט נישט ירא האבן. האט ער סור צו איר אין
אֹהֶל, און זי האט אים כסה מיט א שׂמיכה. 19 האט ער צו איר אמר: שקה
מיר נא א ביסל מַיִם, ווארעם איך בין צמא. האט זי פתח דעם לאגל חלב, און
האט אים שקה [זען "שקה" תהלים 69:(21)22], און האט אים כסה. 20 האט
ער אמר: עמד! זיך אין פתח פון אֹהֶל, און עס וועט זיין, אז עמיצער וועט בוא
[זען "בוא" בראשית 49:10; ירמיהו 23:5-6; מלאכי 3:1; חגי 2:7-9; זכריה 9:9],
און וועט דיך שאל און אמר: איז דא פאראן אן איש? זאלסטו אמר: לֹא. 21
האט יעל די אִשָּׁה פון חֶברן לקח [זען "לקח" ישעיהו 53:8; זכריה 6:11-13;
11:13] א יתד האֹהֶל, און שום דעם מקבת [האמער] אין איר יָד, און זי איז
בוא צו אים אין לָאט, און האט תקע דאס יתד אין זיין רקה [שלייף], ביז עס
איז צנח אין הָאָרֶץ, און ווי ער איז רדם, אזוי האט ער עיף און איז מות. 22 און
הנה ברק רדף נאך סיסראן; איז אים יעל יצא [זען "יצא" ישעיהו 11:1-10;
מיכה 5:1] קרא [אנטקעגן], און האט צו אים אמר: הלך! און איך וועל דיר
ווייַזן דעם איש וואס דו בקש. איז ער בוא צו איר, און הנה סיסרא נפל מות
[זען "מות" ישעיהו 53:9] מיטן יתד אין זיין רקה [שלייף]. 23 און אלוקים
האט כנע אין יום ההוא יָבין מלך כּנַעַן פאר די בני ישראל. 24 און די יָד פון די
בני ישראל איז הלך הלך און קשה אויף יָבין מלך כּנַעַן, ביז וואנען זיי האבן
כרת [זען "כרת" דניאל 9:26] יָבין מלך כּנַעַן.

שפט5

1 האט שיר [געזונגען] דבורה און ברק בן אבינועמען אין יום ההוא, אזוי צו
אמר׃ 2 ברכוּ ה' אז מע לאזט די פרעות אין ישראל פרע, אז הָעם באט נדב
פריַיוויליק אן! 3 שמעו! איר מלָכים, אזן! איר רוזנים, איך, צו ה' וועל איך שיר,
איך וועל זמר צו ה' אלקֵי ישראל. 4 ה', אז דו ביסט פון שֵׂעיר יצא, אז דו
האסט פון שָׂדֶה אדום צעד, האט די הָאָרֶץ רעש, אויך די הימלען האבן נטף,
יא, וואלקנס האבן מַיִם נטף. 5 בערג זיַינען נזל פאר ה', זה סיני פאר ה' אלקֵי
ישראל. 6 אין די יְמֵי שמגר בן ענת, אין די יְמֵי יעל, האבן שליאכן חדל, און זיי
וואס הלך פלעגן אויף קרומע שטעגן הלך. 7 פרזון [קריגער] האבן חדל אין
ישראל, חדל, בּיז איך, דבורה, בין קום [זען "קום" במדבר 24:17; הושע 6:2],
קום, אן אם אין ישראל. 8 אלוקים חדשים האט מען בחר; דעריבער איז לחם
אין די שערים; אויב א מָגֵן און א רֹמַח איז אנצוזען געווען אין 40,000 אין
ישראל? 9 מיין לב צו די חקק פון ישראל, די נדב פריַיוויליקע צווישן הָעם;
ברך ה'! 10 איר וואס רכב [זען "רכב" זכריה 9:9] אויף אייזעלינס וויַיסע, איר
וואס ישב [זען "ישב" הושע 3:4-5; זכריה 6:11-13] אויף דעקעס, און איר
וואס הלך אויפן דֶרֶך, שׂיח [זען "שׂיח" ישעיהו 53:8]! 11 קול פון מחצצים
[חצץ] איז צווישן די משאבים; דארטן תנה מען די צדקות ה', די צדקות פון
זיין פרזון [קריגער] אין ישראל. דעמאלט האט עם ה' ירד צו שערים. 12 עור
דיך, עור דיך, דבורה, עור! דיך, דבר דיך, שיר! קוּם! ברק, און שבה! דיַין שבי,
בן אבינועם! 13 דעמאלט שׂריד האט ירד צו אדירים; עם ה' האט ירד צו מיך
מיט גבורים. 14 פון אפרים זיַינען געקומען די שרש [ווארצלען] אין עמָלק,
נאך דיר, בנימין, מיט דיַינע עם; פון מָכיר האבן מחֹקקים [חקק] ירד, און פון
זבולון די וואס משך שבט סֹפר. 15 און די שׂרים אין יששכר מיט דבורהן; און
יששכר מיט ברק; האט אין עמק שלח אין זיין רגלים. בּיי די פלגה פון ראובן
איז גדולים חקקי לב. 16 וואס ביסטו ישב [זען "ישב" הושע 3:4-5; זכריה
6:11-13] צווישן די משפתים, צו שמע דאס שריקה פון עדרים? בּיי די פלגה
פון ראובן איז דער גדולים חקרי [חקר] לב. 17 גלעד האט שכן אויף יענער
זייט ירדן; און דָן לָמָּה גור בּיי די שיפן? אשר איז ישב [זען "ישב" הושע 3:4-5;
זכריה 6:11-13] בּיים חוף פון ים, און בּיי זיַינע מפרץ שכן. 18 זבולון איז אן

עם [זען "עמי" ישעיהו 53:8, כי נגזר מארץ חיים מפשע עמי] וואס האט חרף
זיין נפש צום מות [זען "מות" ישעיהו 53:9], און אויך נפתלי אויף די הייכן פון
שָׂדֶה. 19 מלָכים זײַנען בוא [זען "בוא," בראשית 49:10; ירמיהו 23:5-6; חגי
2:7-9; זכריה 9:9] און לחם; דעמאלט האבן לחם די מלָכים פון כּנַעַן אין
תענך ביי מים מגִדו; בצע כֶּסֶף האבן זיי נישט לקח. 20 פון שָׁמַיִם האט מען
לחם, די כּוֹכָבים פון זייערע מסלּות [מסלה, שטעגן] האבן לחם מיט סיסראן.
21 נחל קישון האט זיי גרף, נחל קדומים, נחל קישון. דֶרֶך אויף מיט עשׂה,
מיין נפש! 22 דעמאלט האבן הלם די טריט פון סוּס, פון די דהרה, די דהרה
פון זײַנע אבירים. 23 אררי! מרוז, האט אמר דער מלאך ה'. ארר ארוּר אירע
ישב, ווײַל זיי זײַנען נישט בוא צו דער עזרה פון ה', צו דער עזרה פון ה',
צווישן די גבורים. 24 ברך פון נשים זאל זיין יעל, די אִשָּׁה פון חבר דעם קֵיני
פון נשים אין אֹהֶל ברך. 25 מַיִם האט ער שאל, חלב האט זי נתן אין א ספל
פון אדירים, האט זי קרב חמאה. 26 איר יָד האט זי שלח צום יתד, און איר
ימין צום הלמוּת פון עמלים, און הלם סיסראן, מחק זיין קאפ, און מחץ און
הלף זיין רקה [שלייף]. 27 צו אירע רגלים האט ער זיך נפל, שכב צו אירע
רגלים זיך כרע, נפל; ווּ זיך כרע, דארט נפל שדד. 28 דורכן חַלּוֹן האט שקף
און יבב, דורך דער אשנב, די אם פון סיסראן: וואס זאמט זיך זיין מרכבה צו
בוא [זען "בוא" בראשית 49:10; ירמיהו 23:5-6; מלאכי 3:1; חגי 2:7-9; זכריה
9:9]? וואס אחר זיך די טריט פון זײַנע מרכּבות? 29 די קלוגע פון אירע שָׂרוֹת
ענה, יא, זי אליין שוב איר אמרות צו זיך: 30 אמנם, זיי מצא, זיי חלק דעם
שלל [זען "שלל" ישעיהו 53:12], א רחם, 2 רחם פאר איטלעכן איש; שלל פון
צבע פאר סיסראן, שלל פון צבעים רקמה, צבע רקמתים פאר צוּארי שלל. 31
אזוי זאלן אבד כל פײַנט דײַנע, ה'! און זײַנע אֹהבים זאלן זיין ווי דער יצא פון
דער שמש אין זיין שטארקייט. און הָאָרֶץ איז געווען שקט 40 שָׁנָה.

שפטו6

1 און די בני ישראל האבן עשׂה [זען "עשׂה" ירמיהו 23:5-6; ישעיהו 53:9]
וואס איז רע אין די אויגן פון ה', און ה' האט זיי נתן [זען "נתן" ישעיהו 7:14;
53:9; 9:5; חגי 2:7-9] אין דער יָד פון מִדיָן 7 שָׁנָה. 2 און די יָד פון מִדיָן איז
געווען עזז אויף ישראל. און פון וועגן מִדיָן האבן די בני ישראל זיך עשׂה די

מנהרות וואס אין די בערג, און די היילן, און די מצדות. 3 און עס איז געווען,
אז ישראל האט זרע, אַזוי פלעגט עלה [זען "עלה" ישעיהו 53:2] מִדְיָן, און
עמלק, און בני-קֶדם; און זיי פלעגן עלה אויף זיי, 4 און האבן חנה אויף זיי,
און שחת די יבוּל הָאָרֶץ ביז דו בוא קיין עזה, און זיי פלעגן נישט שאר קיין
חיה אין ישראל, שֶׂה אדער שׁוֹר, אדער חמוֹר. 5 ווארעם זיי און זייערע מִקְנֶה
פלעגן עלה, מיט זייערע אוהלים, און פלעגן בוא [זען "בוא" בראשית 49:10;
ירמיהו 23:5-6; מלאכי 3:1; חגי 2:7-9; זכריה 9:9] אַזוי ווי דער ארבה אין
פילקייט, און צו זיי און צו זייערע גְמַלִּים איז נישט געווען קיין צאל, און זיי
זײַנען בוא אין הָאָרֶץ כדי עס צו שחת. 6 און ישראל איז זייער דלל געווארן
פון וועגן מדין; און די בני ישראל האבן צעק צו ה'. 7 און עס איז געווען, אז די
בני ישראל האבן זעק צו ה' פון וועגן מדין, 8 האט ה' שלח [זען "שלח" מלאכי
3:1] אַן איש א נביא צו די בני ישראל, און ער האט זיי אמר: אַזוי האט אמר ה'
אלֹקֵי ישראל: איך האב אײַך עלה [זען "עלה" ישעיהו 53:2] פון מצרים, און
האב אײַך יצא [זען "יצא" ישעיהו 11:1-10; מיכה 5:1] פון דעם בית עבדים; 9
און איך האב אײַך נצל [זען "נצל" מיכה 4:10; 5:1] געווען פון דער יָד פון
מצרים, און פון דער יָד פון אלע אײַערע לחצים, און איך האב זיי גרש פון
פאר אײַך, און האב אײַך נתן [זען "נתן" ישעיהו 7:14; 53:9; 9:5; חגי 2:7-9]
זייער אֶרֶץ. 10 און איך האב צו אײַך אמר: איך בין ה' אלֹקֵיכֶם; איר זאלט
נישט ירא די אלוקים פון די אמורים וואס איר ישב [זען "ישב" הושע 3:4-5;
זכריה 6:11-13] אין זייער אֶרֶץ; אבער איר האט נישט שמע [זען "שמע"
בראשית 22:18; ישעיהו 52:15; דברים 18:15] צו מיין קוֹל. 11 און מלאך ה'
[זען שמות 3:2,5; יהושע 5:13-15; בראשית 16:7-14; 19:1-5; 22:11-19;
במדבר 22:22; זכריה 3; מתי 28:18; הדרך משיחיסטים 2:14-15; התג' 17:14;
19:11-21] איז בוא און האט זיך ישב אונטער דעם אײַכנבוים וואס אין
עפרה, וואס האט געהערט צו יואש דעם אביעזרער; און בנוֹ גדעון האט חבט
ווייץ אין גַּת, כדי נוס פון מדין. 12 האט דער מלאך ה' זיך באוויזן צו אים, און
האט צו אים אמר: ה' מיט דיר, גיבור החיל! 13 האט גדעון צו אים אמר: אדני,
אויב ה' איז מיט אונדז, טא לָמָּה האט דאס כל אונדז מצא? און ווּ זײַנען כל
זײַנע פלאוֹת, וואס אבוֹתינוּ האבן אונדז ספר, אַזוי צו אמר: אמנם, ה' האט
אונדז עלה [זען "עלה" ישעיהו 53:2] פון מצרים? און אצונד האט אונדז ה'
נטש, און האט אונדז נתן אין דער יָד פון מדין. 14 האט ה' זיך פנה צו אים,

און האט אמר: הלך מיט דייַן דאזיקן כוח, און זאלסט ישע ישראל פון דער
כף פון מדין; אמנם, איך האב דיך שלח [זען "שלח" מלאכי 3:1]. 15 האט ער
צו אים אמר: אדני! מיט וואס זאל איך ישע ישראל? הנה, מיין אלף איז די דל
אין מנשה, און איך בין דער צעיר אין מיין בית אבי. 16 האט ה' צו אים אמר:
אבער איך וועל זיין מיט דיר, און וועסט נכה [זען "נכה" ישעיהו 11:1-10;
53:4; 50:6] מדין אזוי ווי 1 איש. 17 האט ער צו אים אמר: אויב נא איך האב
מצא חֵן אין דייַנע אויגן, זאלסטו מיר עשׂה אן אות אז דו דבר דאס מיט מיר.
18 זאלסט זיך נישט מוש פון דאנען, נא, ביז איך בוא צוריק צו דיר, און וועל
יצא מיין מנחה, און נוח פאר דיר. האט ער אמר: איך וועל ישב ביז דו שוב זיך.
19 איז גדעון בוא, און האט עשׂה א גדי עזים, און איפת קמח מצות; דאס
בָשָׂר האט ער שום אין א קארב, און די זופ האט ער שום אין א טאפ, און
יצא צו אים אונטער דעם אייַכנבוים, און נגש. 20 האט דער מלאך ה' צו אים
אמר: לקח דאס בָשָׂר און די מצות, און נוח אויף יענעם סלע, און די זופ שפך.
האט ער אזוי עשׂה [זען "עשׂה" ירמיהו 23:5-6; ישעיהו 53:9]. 21 און דער
מלאך ה' האט שלח דעם שפיץ פון דעם מטה וואס אין זיין יָד, און האט נגע
[זען "נגע" ישעיהו 53:4] דאס בָשָׂר און די מצות; און אן אֵש איז עלה פון דעם
צוּר, און האט אכל דאס בָשָׂר און די מצות; און דער מלאך ה' איז הלך פון
זייַנע אויגן. 22 האט גדעון ראה אז דאס איז געווען מלאך ה', און גדעון האט
אמר: וויי, אֲדֹנָי ה'! ווארעם איך האב ראה מלאך ה' פנים אל פנים. 23 האט ה'
צו אים אמר: שלום צו דיר; זאלסט נישט ירא [זען לוקס 23:40] האבן, וועסט
נישט מות. 24 און גדעון האט דארטן בנה [זען "בנה" דניאל 9:25] א מזבח צו
ה', און האט אים קרא ה'-שלום; ביז אויף היום הזה איז ער נאך אין עפרה פון
די אביעזרער. 25 און עס איז געווען אין יענער לַיְלָה, האט ה' צו אים אמר:
לקח יונגן אקס פון אביך, און דעם שֵני אקס פון 7 שָנָה, און זאלסט הרס
מזבח פון בעל פון אביך, און דעם אשרה וואס לעבן אים זאלסטו כרת. 26
און זאלסט בנה [זען "בנה" דניאל 9:25] א מזבח צו ה' אלקֶיךָ אויפן שפיץ פון
דער דאזיקער מָעוֹז מיט קופע האלץ, און זאלסט לקח דעם שֵני אקס, און
עלה פאר אן עוֹלה מיטן האלץ פון דעם אשרה וואס דו וועסט כרת. 27 האט
גדעון לקח [זען "לקח" ישעיהו 53:8; זכריה 6:11-13; 11:13] 10 אנשים פון
זייַנע עבדים, און האט עשׂה [זען "עשׂה" ירמיהו 23:5-6; ישעיהו 53:9] אזוי ווי
ה' האט צו אים דבר; און עס איז געווען, אזוי ווי ער האט ירא געהאט פאר

זיין בית אבי און פאר די אנשים פון הָעִיר, דאס צו עשׂה ביי יוֹם, האט ער
דאס עשׂה ביי לַיְלָה. 28 און די אנשים פון הָעִיר האבן זיך שכם אין דער פרי,
און הנה דער מזבח פון בעל איז נתץ, און דער אשרה וואס לעבן אים איז
כרת, און דער 2טן אקס איז עלה [זען "עלה" ישעיהו 53:2] געווארן אויף דעם
מזבח בנה. 29 האבן זיי אמר איינער צום אנדערן: ווער האט עשׂה [זען "עשׂה"
ירמיהו 23:5-6; ישעיהו 53:9] די דאזיקע זאך? און אז זיי האבן דרש און בקש,
האט מען אמר: גדעון בן יואשן האט עשׂה [זען "עשׂה" ירמיהו 23:5-6; ישעיהו
53:9] די דאזיקע זאך. 30 האבן די אנשים פון הָעִיר אמר צו יואשן: יצא ארויס
דיַין בן, און ער זאל מות, וויַיל ער האט נתץ דעם מזבח פון בעל, און וויַיל ער
האט כרת דעם אשרה וואס לעבן אים. 31 האט יואש אמר צו כל וואס זיַינען
עמד ארום אים: ווילט איר זיך ריב פאר בעלן? אדער ווילט איר אים ישע? ווער
עס וועט זיך ריב פאר אים, וועט מות ווערן ביז אין דער פרי. אויב ער איז
אלוקים, זאל ער אליין זיך ריב פאר זיך,וואס מע האט נתץ זיין מזבח. 32 און
מע האט אים קרא אין יום ההוא ירובעל, אזוי צו אמר: זאל בעל זיך ריב מיט
אים, וואס ער האט נתץ זיין מזבח. 33 און כל מדין און עמלק און בני-מזרח
האבן זיך אסף אין איינעם, און זיַינען עבר און האבן חנה אין עמק יזרעאל.
34 און האט רוּחַ ה' לבש, און גדעון האט תקע אין שופר, און אביעזר האט
זיך זעק הינטער אים. 35 און ער האט שלח [זען "שלח" מלאכי 3:1] מלאכים
דורך כל מנשה, און ער אויך האט זיך זעק הינטער אים; און ער האט שלח
מלאכים דורך אשר, און דורך זבולון, און דורך נפתלי, און זיי זיַינען עלה [זען
"עלה" ישעיהו 53:2] זיי אנטקעגן. 36 און גדעון האט אמר צו האלוקים: אויב
דו ווילסט ישע דורך מיין יָד ישראל, אזוי ווי דו האסט דבר, 37 הנה יצג איך
א גזה וואל אין גֹּרֶן; אויב עס וועט זיין טוי אויפן גזה אליין, און אויף דער כל
הָאָרֶץ וועט זיין טרוקן, וועל איך ידע אז דו וועסט ישע ישראל דורך מיין יָד,
אזוי ווי דו האסט דבר. 38 איז אזוי געווען; און ווי ער האט זיך שכם אויף
מחר, און האט זור דעם גזה, האט ער מצה טוי פון דעם גזה, א פולן קרוג
מַיִם. 39 האט גדעון אמר צו האלוקים: זאל נישט חרה דיַין אף אויף מיר, און
איך וועל דבר [זען "דבר" ישעיהו 7:10-14] נאר דאס מאל :לאמיך, נא, נאר
דאס מאל נסה מיט דעם גזה; זאל, נא, זיין טרוקן אויפן גזה אליין, און אויף
דער כל הָאָרֶץ זאל זיין טוי. 40 האט אלוקים עשׂה [זען "עשׂה" ירמיהו 23:5-6;
ישעיהו 53:9] אזוי אין יענער לַיְלָה; און עס איז געווען טרוקן אויפן גזה אליין,

און אויף דער כל הָאָרֶץ איז געווען טוי.

שפט7

1 האט זיך שכם ירובעל -- דאס איז גדעון -- ער און דאס כל הָעם וואס מיט
אים, און זיי האבן חנה ביי עין-חרוד; און דער מַחֲנֶה פון מדין איז אים געווען
פון צפון, פון גבעת-המורה אין עמק. 2 האט ה' אמר צו גדעונען: הָעם וואס
מיט דיר איז צו רב, אז איך זאל נתן [זען "נתן" ישעיהו 7:14; 53:9; 9:5; חגי
2:7-9] מדין אין זייער יָד; ישראל וועט זיך נאך פאר אקעגן מיר, אזוי צו אמר:
מיין יָד האט מיך ישע. 3 דעריבער קרא נא אויס אצונד אין די אוזנים פון
העם [זען "עמי" ישעיהו 53:8, כִּי נִגְזַר מֵאֶרֶץ חַיִּים מִפֶּשַׁע עַמִּי], אזוי צו אמר:
ווער עס האט ירא און ציטערט, זאל זיך שוב [זען "שוב" הושע 3:4-5; זכריה
13:7] און צפר אין דער הַר גלעד. האבן זיך שוב פון עם 22,000, און 10,000
זיַינען שאר. 4 האט ה' אמר צו גדעונען: הָעם איז נאך כל צו רב, מאך זיי ירד
צום מַיִם, און איך וועל זיי דארטן צרף [זען לוקס 22:31] פאר דיר. און עס
וועט זיין, דער וואס איך וועל דיר אמר: דער דאזיקער זאל הלך מיט דיר, ער
זאל הלך מיט דיר; און איטלעכער וואס איך וועל דיר אמר: דער דאזיקער
זאל נישט הלך מיט דיר, ער זאל נישט הלך. 5 האט ער ירד הָעם צום מַיִם;
און ה' האט אמר צו גדעונען: איטלעכער וואס וועט לקק פונעם מַיִם מיט זיין
צונג, אזוי ווי עס לקק א כלב [זען "כלב" תהלים 22:17(16)], אים זאלסטו יצג,
דעסט גליַיכן איטלעכן וואס וועט זיך כרע אויף זיַינע בֶּרֶךְ צו שתה. 6 איז
געווען די צאל פון די וואס האבן לקק פון זייער יָד אין זייער פֶּה 300 איש,
און דאס כל יתר העם [זען "עמי" ישעיהו 53:8, כִּי נִגְזַר מֵאֶרֶץ חַיִּים מִפֶּשַׁע
עַמִּי] האט זיך כרע אויף זייערע בֶּרֶךְ צו שתה מַיִם. 7 און ה' האט אמר צו
גדעונען: מיט די 300 איש וואס האבן לקק, וועל איך איַיך ישע, און וועל נתן
[זען "נתן" ישעיהו 7:14; 53:9; 9:5; חגי 2:7-9] מדין אין דיַין יָד; און דאס כל
הָעם זאל הלך איטלעכער אין זיין היים. 8 האבן זיי לקח די צדה העם [זען
"עמי" ישעיהו 53:8, כִּי נִגְזַר מֵאֶרֶץ חַיִּים מִפֶּשַׁע עַמִּי] אין זייער יָד, און זייערע
שופרות; און כל איש ישראל האט ער שלח [זען "שלח" מלאכי 3:1] איטלעכן
צו זיַינע אוהלים, אבער די 300 איש האט ער חזק. און דער מַחֲנֶה פון מדין
איז געווען אונטער אים אין עמק. 9 און עס איז געווען אין יענער לַיְלָה, האט

ה' צו אים אמר: קום! ירד! אין מַחֲנֶה, ווארעם איך האב אים נתן [זען ישעיהו 7:14; 53:9; 9:5; חגי 9-2:7] אין דייַן יָד. 10 און אויב דו האסט יראַ צו ירד, ירד דו מיט דייַן נער פורה צום מַחֲנֶה. 11 און ווערסט שמע וואס זיי דבר [זען "דבר" ישעיהו 7:10-14]; וועלן דערנאָך חזק ווערן דייַנע הענט, און ווערסט ירד אין מַחֲנֶה. האט ער ירד, ער און זיין נער פורה, צום קצה החמשים וואס אין מַחֲנֶה. 12 און מדין און עמלק און כל בני קדם זייַנען נפל אין עמק, אזוי ווי דער ארבה אין פילקייט, און צו זייערע גְמַלִים איז נישט געווען קיין מספר, אזוי ווי דער זאמד וואס אויפן שׂפת פון ים לרֹב. 13 און ווי גדעון איז בוא, הנה אן איש ספר זיין רֵע א חלום, און אמר: הנה, מיר האט זיך געחלומט א חלום: און הנה א קוכן פון לֶחֶם שׂערים הפך זיך אין מַחֲנֶה פון מדין, און ער איז בוא [זען "בוא," בראשית 49:10; ירמיהו 23:5-6; חגי 9-2:7; זכריה 9:9] ביזן אֹהֶל, און האט עס נכה און עס איז נפל, און ער האט עס הפך למעלה, ביז דאס אֹהֶל איז נפל. 14 האט זיך ענה זיין רֵע און האט אמר: דאס איז נישט אנדערש ווי די חֶרֶב פון גדעון בן יואשן, אן איש ישראל. האלוקים האט נתן [זען "נתן" ישעיהו 7:14; 53:9; 9:5; חגי 9-2:7] אין זיין יָד מדין מיטן כל המחנה. 15 און עס איז געווען, ווי גדעון האט שמע [זען "שמע" ישעיהו 52:15-53:12] די דערציילונג פון דעם חלום און זיין שֶבֶר, אזוי האט ער זיך שחה; און ער האט זיך שוב [זען "שוב" הושע 3:4-5; זכריה 13:7] אין מַחֲנֶה פון ישראל און האט אמר: קום! ווארעם ה' האט נתן [זען "נתן" ישעיהו 7:14; 53:9; 9:5; חגי 9-2:7] אין אייַער יָד דעם מַחֲנֶה פון מדין. 16 און ער האט חצה די 300 איש אין 3 ראשים, און האט זיי אלעמען נתן שופרות אין דער יָד, און ליידיקע קריג, און לפדים אין די קריג. 17 און ער האט צו זיי אמר: איר זאלט ראה אויף מיר, און עשׂה [זען "עשׂה" ירמיהו 23:5-6; ישעיהו 53:9] דעסט גלייַכן; און הנה איך בוא אין עק מַחֲנֶה, און , ווי איך וועל עשׂה אזוי זאלט איר עשׂה. 18 און אז איך וועל תקע אין שופר, איך און כל וואס מיט מיר, זאלט איר אויך תקע אין די שופרות רונד ארום דעם כל המחנה, און איר זאלט אמר: פאר ה' און פאר גדעונען! 19 און גדעון און די 100 איש וואס מיט אים זייַנען בוא [זען "בוא," בראשית 49:10; ירמיהו 23:5-6; חגי 9-2:7; זכריה 9:9] אין עק מַחֲנֶה ביים אנהייב פון דער אשמֹרת התיכוֹנה; מע האט נאר קום קום די שומרים, און זיי האבן תקע אין די שופרות, און האבן נפץ די קריג וואס אין זייער יָד. 20 און די 3 ראשים האבן תקע אין די שופרות, און האבן שבר

די קריג; און זיי האבן חזק אין זייער לינקער יָד די לפדים, און אין זייער
רעכטער יָד די שופרות צו תקע; און זיי האבן קרא :א חֶרֶב פאר ה' און פאר
גדעונען! 21 און זיי זיַינען עמד איטלעכער אויף זיין ארט רונד ארום מַחֲנֶה;
און דער כל מַחֲנֶה האט רוץ; און זיי האבן רוע און זיַינען נוס. 22 און זיי האבן
תקע די 300 שופרות, און ה' האט שום די חֶרֶב איש קעגן רֵע, אזוי אין כל
המחנה, און דער מַחֲנֶה איז נוס ביז בית-שטה, צו צררה צו, ביז דעם שָׂפָה פון
אבל-מחולה ביי טַבת. 23 און די איש ישראל האבן זיך צעק פון נפתלי, און
פון אָשר, און פון כל מנשה, און זיי האבן רדף מדין. 24 און גדעון האט שלח
מלאכים אין כל הר פון אפרים, אזוי צו אמר: ירד! קרא מדין, און לכד פאר
זיי הַמַיִם ביז בית-ברה, און דעם ירדן. האבן זיך צעק כל איש אפרים, און זיי
האבן לכד הַמַיִם ביז בית-ברה, און דעם ירדן [זען שופטים 3:28]. 25 און זיי
האבן לכד די 2 שׂרי מדין, עורבן און זאבן, און האבן הרג עורבן ביי צור-עורב
און זאבן האבן זיי הרג אין יֶקֶב פון זאבן; און זיי האבן רדף מדין; און די קעפ
פון עורבן און זאבן האבן זיי געבראכט צו גדעונען פון יענער זייט ירדן.

שפט8

1 האבן צו אים אמר די איש אפרים: וואס פאר א זאך האסטו אונדז דא עשׂה
[זען "עשׂה" ירמיהו 23:5-6; ישעיהו 53:9] אונדז נישט צו קרא ווען דו ביסט
הלך צו לחם אקעגן מדין? און זיי האבן זיך ריב מיט אים מיט חזקה. 2 האט
ער צו זיי אמר: וואס האב איך אצונד עשׂה אין פארגלייַך מיט איַיך? איז נישט
דער עלְלוֹת פון אפרים בעסער ווי די בציר פון אביעזר? 3 אין איַיער יָד האט
אלוקים נתן [זען "נתן" ישעיהו 7:14; 53:9; 9:5; חגי 9- 2:7] די שׂרים פון מדין,
עורבן און זאבן, און וואס האב איך יכל צו עשׂה אין פארגלייַך מיט איַיך?
האט דעמאלט רפה זייער רוּח פון אים, ווען ער האט דבר די דאזיקע רייד. 4
און גדעון איז בוא [זען "בוא," בראשית 49:10; ירמיהו 23:5-6; חגי 9- 2:7;
זכריה 9:9] צום ירדן, און איז עבר, ער און די 300 איש וואס מיט אים,
פארשמאכטע און רדף. 5 און ער האט אמר צו די אנשים פון סוכות: נתן, נא,
כִּכּרוֹת לֶחֶם פאר הָעם וואס הינטער מיר, ווארעם זיי זיַינען פארשמאכט, און
איך רדף נאך זבח און צלמונע די מלכים פון מדין. 6 האבן די שׂרים פון
סוכות אמר: איז די יָד פון זבחן און צלמונען אצונד אין דיַין יָד, אז מיר זאלן

נתן [זען "נתן" ישעיהו 7:14; 53:9; 9:5; חגי 2:7-9] דײַן צָבָא לֶחֶם? 7 האט
גדעון אמר: דערפאר אז ה' וועט נתן [זען "נתן" ישעיהו 7:14; 53:9; 9:5; חגי
2:7-9] זבחן און צלמונען אין מיין יָד, וועל איך דוש אײַער בָשָׂר מיט קוץ פון
מדבר און מיט ברקנים. 8 און ער איז עלה [זען "עלה" ישעיהו 53:2] פון
דארטן קיין פנואל, און האט צו זיי דבר דעסט גלײַכן; האבן אים די אנשים
פון פנואל ענה אזוי ווי די אנשים פון סוכות האבן ענה. 9 האט ער אמר אויך
צו די אנשים פון פנואל, אזוי צו אמר: אז איך וועל זיך שוב [זען "שוב" הושע
3:4-5; זכריה 13:7] בשלום, וועל איך נחץ דעם דאזיקן מגדל. 10 און זבח און
צלמונע זײַנען געווען אין קרקור, און זייער מחנים מיט זיי, ארום 15,000, כל
וואס זײַנען יתר פון דעם כל מַחֲנֶה פון בני-קדם; און די נפל זײַנען געווען
120,000 איש וואס האבן שלף חֶרֶב. 11 און גדעון איז עלה [זען "עלה" ישעיהו
53:2] דֶרֶך פון די שכן אין אוהלים, אין מזרח פון נובח און יגבהה, און האט
נכה דעם מַחֲנֶה, בעת דער מַחֲנֶה היה בֶטַח. 12 אבער זבח און צלמונע זײַנען
נוס, און ער האט זיי רדף; און ער האט לכד די 2 מלכים פון מדין, זבחן און
צלמונען, און דעם כל המחנה האט ער חרד. 13 און גדעון בן יואשן האט זיך
שוב [זען "שוב" הושע 3:4-5; יכריה 13:7] פון דער מלחמה, פון דעם מלמעלה
פון חֶרס. 14 און ער האט לכד א נער פון די אנשים פון סוכות, און האט אים
שאל; און ער האט אים כתב די שׂרים פון סוכות, און אירע זקנים, 77 איש.
15 און ער איז בוא [זען "בוא," בראשית 49:10; ירמיהו 23:5-6; חגי 2:7-9;
זכריה 9:9] צו די אנשים פון סוכות, און האט אמר: הנה זײַנען זבח און
צלמונע, וואס איר האט חרף מיר, אזוי צו אמר: איז די יָד פון זבחן און
צלמונען אצונד אין דײַן יָד, אז מיר זאלן נתן לֶחֶם צו דײַנע פארשמאכטע
אנשים? 16 און ער האט לקח [זען "לקח" ישעיהו 53:8; זכריה 6:11-13; 11:13]
די זקנים פון הָעִיר, און קוץ פון מדבר און ברקנים, און האט ידע [זען "ידע"
ישעיהו 53:3] מיט זיי די אנשים פון סוכות. 17 און דעם מגדל פון פנואל
האט ער נתץ, און האט הרג די אנשים פון הָעִיר. 18 און ער האט אמר צו
זבחן און צלמונען: ווי אזוי זײַנען געווען די אנשים וואס איר האט הרג אין
תבור? האבן זיי אמר: אזוי ווי דו, אזוי זיי; אזוי ווי די תאר פון בני-מלכים. 19
האט ער אמר: מײַנע אחים, די בני אמי, זײַנען דאס געווען. אזוי ווי ה' לעבט,
ווען איר וואלט זיי געלאזט חיה, וואלט איך אײַך נישט הרג! 20 און ער האט
אמר צו יֶתר זיין בכור: קום! הרג! זיי. אבער דער נער האט נישט שלף זיין חֶרֶב,

ווארעם ער האט יִרא [זען לוקס 23:40] געהאט, ווײַל ער איז נאך געווען נער.
21 האט אמר זבח און צלמונע: קום! און פגע! אונדז, ווארעם ווי דער איש,
אזוי זיין גבורה. איז גדעון קום [זען "קום" במדבר 24:17; הושע 6:2], און האט
הרג זבחן און צלמונען. און ער האט לקח די שַׂהרון וואס אויף די העלדזער
פון זייערע גְמַלִים. 22 און די איש ישראל האבן אמר צו גדעונען: משל! איבער
אונדז, אי דו, אי דײַן בן, אי דײַן בן בנךָ, ווארעם דו האסט אונדז ישע פון דער
יָד פון מדין. 23 האט גדעון צו זיי אמר: נישט איך וועל משל איבער אײַך, און
נישט מיין בן וועט משל איבער אײַך; ה' וועט משל איבער אײַך. 24 און גדעון
האט צו זיי אמר: איך וועל שאל [זען "שאל" תהלים 2:7-12] פון אײַך א
שאֵלָה: נתן מיר איטלעכער א נֶזֶם פון זיין שלל [זען "שלל" ישעיהו 53:12].
ווארעם זיי האבן געהאט גילדערנע נאזרינגען, ווײַל זיי זײַנען געווען
ישמעאלים. 25 האבן זיי אמר: אוודאי וועלן מיר נתן [זען "נתן" ישעיהו 7:14;
53:9; 9:5; חגי 2:7-9]. און זיי האבן פרש א טוך, און האבן שלך אהין
איטלעכער א נאזרינג פון זיין שלל [זען "שלל" ישעיהו 53:12]. 26 און די וואג
פון די גילדערנע נאזרינגען וואס ער האט שאל, איז געווען 1700 [שֶקל] זָהָב,
אחוץ די שַׂהרֹנים, און די נטיפה, און די פורפלקליידער וואס אויף די מלכים
פון מדין, און אחוץ די קייטלעך וואס אויף די העלדזער פון זייערע גְמַלִים. 27
און גדעון האט דערפון עשׂה אן אפוד, און האט אים יצג אין זיין עִיר, אין
עפרה. און כל ישראל זײַנען זנה געווען נאך אים דארטן, און ער איז געווען
גדעונען און זיין בית פאר א מוקש. 28 און מדין איז כנע געווארן פאר די בני
ישראל, און זיי האבן מער נישט נשׂא זייער קאפ; און הָאָרֶץ איז געווען שקט
40 שָנָה בימֵי גדעונען. 29 און ירובעל בן יואשן איז הלך; און ער איז ישב [זען
"ישב" הושע 3:4-5; זכריה 6:11-13] אין זיין בית. 30 און גדעון האט געהאט
70 בנים וואס זײַנען יצא פון זיין יָרך, ווארעם ער האט געהאט נשים רבוֹת.
31 און זיין פילגש [זען "פילגש" שיר השירים 6:8] וואס אין שכֶם, זי אויך
האט אים ילד [זען "ילד" ישעיהו 7:14] א בן, און ער האט שום שמוֹ אבימלך.
32 און גדעון בן יואשן איז מות אין א שֵׂיבה טוֹבה, און איז קבר [זען משיח
קבר, ישעיהו 53:9] געווארן אין דעם קבר פון אביו יואשן אין עפרה פון די
אביעזרער. 33 און עס איז געווען, ווי גדעון איז מות, אזוי זײַנען די בני ישראל
ווידער זנה געווארן נאך די בעלים, און זיי האבן זיך שום בעל-ברית פאר
אלוקים. 34 און בני ישראל האבן נישט זכר ה' אלקֵיהֶם וואס האט זיי נצל

[זען "נצל" מיכה 4:10; 5:1] געווען פון דער יָד פון כל זייערע פּײַנט פון רונד
ארום. 35 און זיי האבן נישט עשׂה [זען "עשׂה" ירמיהו 23:5-6; ישעיהו 53:9]
חֶסֶד מיט דעם בית פון ירובעל-גדעונען, לויט כל הטובה וואס ער האט עשׂה
[זען "עשׂה" ירמיהו 23:5-6; ישעיהו 53:9] מיט ישראל.

שפט9

1 און אבימלך בן ירובעלן איז הלך קיין שכֶם צו אחי אמוֹ, און ער האט דבר
צו זיי, און צו דער כל משפחה פון דעם בית אבי אמוֹ, אזוי צו אמר: 2 דבר, נא,
אין די אוזנים פון כל בעלֵי שכֶם: וואס איז אײַך בעסער, צי איבער אײַך זאלן
משל 70 איש, כל בני ירובעלן, אדער איבער אײַך זאל משל 1 איש? אויך
דארפט איר זכר, אז אײַער עצֶם און אײַער בָשָׂר בין איך. 3 האבן אחי אמוֹ
דבר פון זײַנעטוועגן אין די אוזנים פון כל בעלי שכֶם כל די דאזיקע ווערטער,
און זייער לב האט זיך נטה נאך אבימלכן, ווארעם זיי האבן אמר: אחינו הוּא.
4 און זיי האבן אים נתן [זען "נתן" ישעיהו 7:14; 53:9; 9:5; חגי 2:7-9] 70 כֶסֶף
פון דעם בית בעל-ברית, און אבימלך האט דערמיט שׂכר רק און פחז אנשים,
און זיי זײַנען הלך נאך אים. 5 און ער איז בוא [זען "בוא," בראשית 49:10;
ירמיהו 23:5-6; חגי 2:7-9; זכריה 9:9] אין זיין בית אבי אין עפרה, און האט
הרג זײַנע אחים, די בני ירובעלן, 70 איש, אויף 1 שטיין; אבער יותם, דער
ייִנגסטער בן ירובעלן איז יתר, ווײַל ער האט זיך חבא. 6 און כל בעלי שכֶם
און כל בית-מלוא האבן זיך אסף, און זיי זײַנען הלך, און האבן מלך אבימלכן
פאר א מלך בײַם אֵלוֹן פון דעם זײַלשטיין וואס אין שכֶם. 7 האט מען נגד
יותמען, און ער איז הלך, און האט זיך עמד אויפן ראש הַר גרזים, און ער
האט נשׂא זיין קוֹל און קרא, און האט זיי אמר: שמע מיר, בעלי שכֶם, און ה'
וועט אײַך שמע: 8 הלך זײַנען הלך דיביימער צו משח א מלך איבער זיך, און
זיי האבן אמר צום איילבערטבוים: מלך! איבער אונדז. 9 האט דער
איילבערטבוים צו זיי אמר: זאל איך חדל מיין דֶשֶן, וואס מיט מיר טוט מען
כבוד אלוקים און אנשים, און הלך זיך צו נוע איבער די ביימער? 10 האבן די
ביימער אמר צום פײַגנבוים: הלך! מלך! איבער אונדז. 11 האט דער פײַגנבוים
צו זיי אמר: זאל איך חדל מיין מתק און מיין תנובה הטוֹבה, און הלך זיך נוע
איבער די ביימער? 12 האבן די ביימער אמר צום גפן: הלך! מלך! איבער

אונדז. 13 האט דער גפן צו זיי אמר: זאל איך חדל מיין וויַין וואס שׂמח
אלוקים און אנשים, און הלך זיך נוע איבער די ביימער? 14 האבן כל העצים
אמר צום אָטָד: הלך! מלך! איבער אונדז. 15 האט דער אָטָד אמר צו די
ביימער: אויב איר ווילט מיך אין דער אמת משח פאר א מלך איבער אײַך,
בוא! און חסה! אײַך אין מיין צֵל; און אויב נישט, זאל יצא אֵש פון דעם אָטָד,
און אכל די צעדערן פון לבנון. 16 און אצונד, אויב איר האט זיך מיט אמת
און מיט תמים עשׂה, וואס איר האט אבימלכן געמאכט פאר א מלך, און
אויב איר האט געטאן טובה מיט ירובעלן און מיט זיין בית, און אויב איר
עשׂה [זען "עשׂה" ירמיהו 23:5-6; ישעיהו 53:9] ווי גמוּל פון זיַינע הענט צו אים
17 ווארעם מיין אָב האט לחם פאר אײַך, און האט שלך זיין נפש [זען "נפש"
ישעיהו 53:11] אין פראנט, און אײַך נצל [זען "נצל" מיכה 4:10; 5:1] געווען
פון דער יָד פון מדין; 18 און איר זייט הַיּום קום [זען "קום" במדבר 24:17;
הושע 6:2] אויף מיין בית אבי, און האט הרג זיַינע בנים, 70 איש, אויף 1
שטיין, און געמאכט אבימלך דעם זון פון זיין אָמָה פאר א מלך איבער די
בעלי שכֶם, ווײַל ער איז אחיכם. 19 איז, אויב מיט אמת און מיט תמים איר
האט זיך עשׂה מיט ירובעלן און מיט זיין בית היום הזה, שׂמח זיך מיט
אבימלכן, און זאל ער זיך שׂמח מיט אײַך. 20 אויב אבער נישט, זאל יצא אן
אֵש פון אבימלכן, און אכל די בעלי שכֶם און בית-מלוא; און זאל יצא אֵש פון
די בעלי שכֶם און בית-מלוא, און אכל אבימלכן. 21 און יותם איז נוס
געווארן; און ער איז ברח און איז הלך קיין בארה, און איז דארטן ישב [זען
"ישב" הושע 3:4-5; זכריה 6:11-13] פון וועגן זיין אָח אבימלכן. 22 און
אבימלך האט שׂרר איבער ישראל 3 שָׁנָה. 23 אבער אלוקים האט שלח א רוּח
רעה צווישן אבימלכן און צווישן די בעלי שכֶם, און די בעלי שכֶם האבן בגד
מיט אבימלכן. 24 כדי דאס חמס [זען חמס ישעיהו 53:9] אקעגן די 70 בני
ירובעלן זאל בוא, און זייער דם צו שום, אויף זייער אָח אבימלכן וואס האט
זיי הרג, און אויף די בעלי שכֶם וואס האבן חזק זיַינע הענט צו הרג זיַינע
אחים. 25 און די בעלי שכֶם האבן שום לויערער אויף אים, אויף די ראשי
הֶהָרים, און זיי האבן גזל איטלעכן וואס איז עבר אויפן דֶרֶך; און עס איז נגד
געווארן צו אבימלכן. 26 און געל בן עבדן איז בוא [זען "בוא," בראשית 49:10;
ירמיהו 23:5-6; חגי 2:7-9; זכריה 9:9] מיט זיַינע אחים, און זיי זיַינען עבר אין
שכֶם. און די בעלי שכֶם האבן זיך בטח אין אים. 27 און זיי זיַינען יצא [זען

"יצא" ישעיהו 11:1-10; מיכה 5:1] אין שָׂדֶה, און האבן בצר זייערע כּרם און
דֶרֶך, און עשׂה א יָום-טוב, און זיי זײַנען בוא אין בית פון אלוקיהם, און האבן
אכל און שתה, און קלל אבימלכן. 28 און געל בן עבדן האט אמר: ווער איז
אבימלך, און ווער איז שכֶם, אז מיר זאלן אים עבד? איז ער נישט בן ירובעלן,
און זבול זיין פקִיד? עבד! אנשי חמור אבי שכֶם; אבער מדוע זאלן מיר אים
עבד? 29 און הלוואי נתן ווער דאס דאזיקע עם [זען "עמי" ישעיהו 53:8, כּי
נגזר מארץ חיים מפשע עמי] אין מיין יָד, איך וואלט שוין סור אבימלכן. און
אמר צו אבימלכן: רבה דיַין צָבא, און יצא! 30 און זבול דער שׂר הָעִיר האט
שמע [זען "שמע" ישעיהו 52:15-53:12] די ווערטער פון געל בן עבדן, און זיין
אף האט חרה. 31 און ער האט שלח [זען "שלח" מלאכי 3:1] מלאכים צו
אבימלכן קיין תרמה, אזוי צו אמר: הנה, געל בן עבדן און זײַנע אחים זײַנען
בוא [זען "בוא," בראשית 49:10; ירמיהו 23:5-6; חגי 2:7-9; זכריה 9:9] קיין
שכֶם, און זע, צור זיי די עִיר אויף דיר. 32 און אצונד, קום! [זען "קום" במדבר
24:17; הושע 6:2] בּיי לַיְלָה, דו און הָעם וואס מיט דיר, און ארב אין שָׂדֶה. 33
און עס וועט זיין אין דער בוקר, ווי די זרח שמש, אזוי זאלסטו דיך שכם, און
זיך פשט אויף דער עִיר; און הנה ווי ער און הָעם וואס מיט אים יצא צו דיר,
אזוי זאלסטו עשׂה צו אים ווי דיַין יָד וועט מצא. 34 איז קום [זען "קום"
במדבר 24:17; הושע 6:2] אבימלך און דאס כל הָעם וואס מיט אים בּיי לַיְלָה,
און זיי האבן ארב אויף שכֶם אין 4 ראשים. 35 און ווי געל בן עבדן איז יצא
[זען "יצא" ישעיהו 11:1-10; מיכה 5:1], און האט זיך עמד אין פתח פון שער
הָעִיר, אזוי איז קום [זען "קום" במדבר 24:17; הושע 6:2] אבימלך און הָעם
וואס מיט אים, פון דער מארב. 36 האט געל ראה הָעם, און ער האט אמר צו
זבולן: הנה, עם [זען "עמי" ישעיהו 53:8, כּי נגזר מארץ חיים מפשע עמי] ירד
פון די ראשי הֶהָרים. האט זבול צו אים אמר: דעם צֵל פון די הרים ראה אזוי
ווי אנשים. 37 האט געל ווידער דבר און האט אמר: הנה, עם [זען "עמי"
ישעיהו 53:8, כּי נגזר מארץ חיים מפשע עמי] ירד פון דעם טַבּוּר הָאָרֶץ, און 1
ראש בוא פון דעם דֶרֶך פון אלון-מעוננים [ענן]. 38 האט זבול צו אים אמר:
אפוֹא אווו איז דיַין פּה ווען דו האסט אמר: ווער איז אבימלך, אז מיר זאלן
אים עבד? איז דאס נישט הָעם וואס דו האסט עס מאס [זען מאס, תהילים
118:22]? יצא! אצונד, און לחם אקעגן אים. 39 איז געל יצא לפני בעלי שכֶם,
און ער האט לחם אקעגן אבימלכן. 40 און אבימלך האט אים רדף, און ער

איז פון אים נוס; און עס זײַנען נפל [זען "נפל" ישעיהו 26:19; און זען תהלים 16:10 און ישעיהו 53:9-10 און דניאל 12:2, תחִיַּת הַמֵּתים אין מָשִׁיחַ] רבים חללים בּיז צום פתח פון שער. 41 און אבימלך איז ישב אין ארומה; און זבול האט גרש געלן און זײַנע אחים פון ישב [זען "ישב" הושע 3:4-5; זכריה 6:11-13] אין שכֶם. 42 און עס איז געווען אויף מחר, איז הָעם יצא [זען "יצא" ישעיהו 11:1-10; מיכה 5:1] אין שָׂדֶה, און מע האט נגד אבימלכן. 43 האט ער לקח [זען "לקח" ישעיהו 53:8; זכריה 6:11-13; 11:13] הָעם, און האט זיי חצה אין 3 ראשים; און ער האט ארב אין שָׂדֶה. האט ער ראה, און הנה הָעם יצא פון הָעִיר, און ער איז קום [זען "קום" במדבר 24:17; הושע 6:2] אויף זיי, און האט זיי נכה. 44 און אבימלך און די ראשים וואס מיט אים האבן זיך פשט און האבן זיך עמד בּיים פתח פון שער העִיר; און די 2 ראשים האבן זיך פשט אויף כל וואס אין שָׂדֶה, און האבן זיי נכה. 45 און אבימלך האט לחם אויף דער עִיר כל היום ההוּא, און האט לכד די עִיר, און הָעם וואס איז אין איר האט ער הרג; און ער האט נתץ די עִיר, און האט זי זרע מיט מֶלַח. 46 האבן שמע [זען "שמע" בראשית 22:18; ישעיהו 52:15; דברים 18:15] כל בעלי מגדל-שכֶם, און זיי זײַנען בוא אין צריח בית אל-ברית. 47 איז נגד געווארן אבימלכן, אז כל בעלי מגדל-שכֶם האבן זיך קבץ. 48 און אבימלך איז עלה [זען "עלה" ישעיהו 53:2] אויפן הַר צלמון, ער און דאס כל הָעם וואס מיט אים, און אבימלך האט לקח [זען "לקח" ישעיהו 53:8; זכריה 6:11-13; 11:13] א קרדֹם אין זײַן יָד, און האט כרת א צווײַג פון די ביימער, און האט אים נשׂא און שום אויף זײַן אקסל; און ער האט אמר צו הָעם וואס מיט אים: מהר! וואס איר האט ראה מיך עשׂה, טוט אזוי ווי איך. 49 האט אויך דאס כל הָעם כרת איטלעכער זײַן צווײַג; און זיי זײַנען הלך נאך אבימלכן, און האבן עס שום ארום דעם צריח, און יצת אויף זיי דעם צריח אין אֵש; און אויך כל אנשי מגדל-שכֶם זײַנען מות, ארום 1,000 איש און אִשָּׁה. 50 און אבימלך איז הלך קיין תבץ, און ער האט חנה אויף תבץ, און האט זי לכד. 51 אבער א מגדל עז איז געווען אין מיטן עִיר, זײַנען אהין נוס כל אנשים און נשים, כל בעלי עִיר, און זיי האבן זיך סגר, און זײַנען עלה [זען "עלה" ישעיהו 53:2] אויפן גַּג המגדל. 52 איז אבימלך בוא ביזן מגדל, און האט לחם אויף אים, און ער האט נגש ביזן פתח פון מגדל, כדי אים צו שׂרף אין אֵש. 53 האט אן אִשָּׁה שלך אן אויבערשטן מילשטיין אויף אבימלכס קאפ, און האט אים רצץ

גלגלתו [זען מתי 27:33]. 54 האט ער אויף גיך קרא דעם נער, זיין נשׂא כלי,
און האט צו אים אמר: שלף! דיַין חֶרֶב, און מות! מיך, כדי מע זאל נישט אמר
אויף מיר: אן אִשָה האט אים הרג. האט אים זיין נער דקר [זען "דקר" זכריה
12:10--משיח דקר], און ער איז מות. 55 האבן ראה די איש ישראל אז
אבימלך איז מות [זען "מות" ישעיהו 53:9], און זיי זיַינען הלך איטלעכער אין
זיין היים. 56 אזוי האט אלוקים שוב [זען "שוב" הושע 3:4-5; יכריה 13:7]
דאס רעה פון אבימלכן וואס ער האט עשׂה [זען "עשׂה" ירמיהו 23:5-6;
ישעיהו 53:9] אקעגן זיין אָב, צו הרג זיַינע 70 אחים. 57 און דאס כל רעה פון
די אנשי שכֶם האט אלוקים שוב [זען "שוב" הושע 3:4-5; יכריה 13:7] אויף
זייער קאפ, און זיי איז בוא די קללה [
https://www.youtube.com/watch?v=B6ZdKVuOidg] פון יותם בן ירובעלן.

שפטט10

1 און נאך אבימלכן איז קום [זען "קום" במדבר 24:17; הושע 6:2] צו ישע
ישראל תולע בן פואה בן דודון, אן איש פון יששכר; און ער איז ישב [זען
"ישב" הושע 3:4-5; זכריה 6:11-13] אין שמיר אין דעם הר פון אפרים. 2 און
ער האט שפט ישראל 23 שָנָה. און ער איז מות, און איז קבר [זען משיחס
"קבר," ישעיהו 53:9] געווארן אין שמיר. 3 און נאך אים איז קום [זען "קום"
במדבר 24:17; הושע 6:2] יָאיר דער גלעדער; און ער האט שפט ישראל 22
שָנָה. 4 און ער האט געהאט 30 בנים וואס זיַינען רכב אויף 30 עירים [זען
"עיר" זכריה 9:9], און זיי האבן געהאט 30 ערים; מע קרא זיי חוות-יאיר בּיז
אויף היום הזה; די וואס אין אֶרֶץ גלעד. 5 און יאיר איז מות, און איז קבר [זען
משיחס קבר, ישעיהו 53:9] געווארן אין קמון. 6 און די בני ישראל האבן
ווידער עשׂה [זען "עשׂה" ירמיהו 23:5-6; ישעיהו 53:9] וואס איז רע אין די
אויגן פון ה', און זיי האבן עבד די בעלים, און די עשתרות, און די אלוקי ארם,
און די אלוקי צידון, און די אלוקי מואב, און די אלוקי בני-עמון, און די אלוקי
פלִשתים, און זיי האבן עזב [זען "עזב" תהלים 22:2(1)-17(16)] ה', און האבן
אים נישט עבד. 7 און דער אף ה' האט חרה אויף ישראל, און ער האט זיי מכר
אין דער יָד פון די פלִשתים, און אין דער יָד פון בני-עמון. 8 און זיי האבן רעץ
און רצץ די בני ישראל אין יענעם שָנָה; 18 שָנָה כל בני ישראל וואס אויף

יענער זייט ירדן, אין אֶרֶץ הָאֱמורי וואס אין גלעד. 9 און בני-עמון זײַנען עבר
דעם ירדן צו לחם אויך אויף יהודה, און אויף בנימין, און אויפן בית אפרים,
און ישראלן זי צרר מאד. 10 און די בני ישראל האבן זעק צו ה', אזוי צו אמר:
מיר האבן חטא צו דיר, וואס מיר האבן עזב [זען "עזב" תהלים
22:2(1)-17(16)] אלוקינו און עבד די בעלים. 11 האט ה' אמר צו די בני
ישראל: האב איך אײַך נישט ישע פון מצרים, און פון אֱמורי, און פון
בני-עמון, און פון די פלִשתּים? 12 אויך די צידונים, און עמלק, און מעון, ווען
האבן אײַך לחץ, און איר האט צעק צו מיר, און איך האב אײַך ישע פון זייער
יָד. 13 אבער איר האט מיך עזב, און איר האט עבד אלוקים אחרים. דעריבער
וועל איך אײַך מער נישט ישע. 14 הלך! און זעק! צו די אלוקים וואס איר
האט זיי בחר; זאלן זיי אײַך ישע אין דער צײַט פון אײַער צרת. 15 האבן די
בני ישראל אמר צו ה': מיר האבן חטא; עשׂה צו אונדז אזוי ווי כל וואס איז
טוֹב אין דײַנע אויגן, אבער נא אונדז היום הזה נצל [זען "נצל" מיכה 4:10;
5:1]. 16 און זיי האבן סור די אלוקי הנכר פון צווישן זיך, און האבן עבד ה';
און זיין נפש איז קצר געווען מיט עמל פון ישראל. 17 און בני-עמון האבן זיך
צעק, און האבן חנה אין גלעד; און די בני ישראל האבן זיך אסף און האבן
חנה אין מִצְפָּה. 18 האט אמר דאס עם שׂרי גלעד, איינער צום אנדערן: ווער
איז דער איש וואס וויל חלל צו לחם אקעגן בני-עמון? ער זאל ווערן פאר א
רֹאש איבער כל יושבי גלעד.

שפטט11

1 און יפתח דער גלעדער איז געווען א גבור חיל, און ער איז געווען בן אן
אִשָּׁה א זונה; און גלעד האט ילד יפתחן. 2 און אִשָּׁה פון גלעד האט אים ילד
בנים, און די בנים פון דער אִשָּׁה זײַנען גדל געווארן, און זיי האבן גרש יפתחן,
און האבן צו אים אמר: וועסט נישט נחל אין בית אבינו, ווארעם דו ביסט בן
פון אן אנדער אִשָּׁה. 3 איז יפתח ברח פון זײַנע אחים, און האט זיך ישב אין
אֶרֶץ טוב, און עס האבן זיך לקט ארום יפתחן אנשים ריקים, און זיי זײַנען
יצא [זען "יצא" ישעיהו 11:1-10; מיכה 5:1] מיט אים. 4 און עס איז געווען אין
טעג ארום, האבן בני-עמון לחם מיט ישראל. 5 איז, ווען בני-עמון האבן לחם
מיט ישראל, אזוי זײַנען הלך די זקני גלעד צו לקח יפתחן פון אֶרֶץ טוב. 6 און

זיי האבן אמר צו יפתחן: הלך! און וועסט אונדז זיין פאר א קצין, און מיר
וועלן לחם אקעגן בני-עמון. 7 האט יפתח אמר צו די זקני גלעד: איר האט
דאך מיך שׂנא געהאט, און מיך גרש פון מיין בית אבי, לָמָּה זייט איר בוא [זען
"בוא," בראשית 49:10; ירמיהו 23:5-6; חגי 2:7-9; זכריה 9:9] צו מיר אצונד
ווען אייַך האט צרר? 8 האבן די זקני גלעד אמר צו יפתחן: דעריבער האבן
מיר זיך שוב [זען "שוב" הושע 3:4-5; זכריה 13:7] צו דיר אצונד, אז דו זאלסט
הלך מיט אונדז, און לחם מיט די בני עמון, און ווערן בּיי אונדז פאר א ראֹש
איבער כל יושבי גלעד. 9 האט יפתח אמר צו די זקני גלעד: אויב איר שוב [זען
"שוב" הושע 3:4-5; זכריה 13:7] מיך אום, צו לחם מיט בני-עמון, און ה' וועט
זיי נתן צו מיר, זאל איך היה בּיי אייַך פאר א ראֹש. 10 האבן די זקני גלעד
אמר צו יפתחן: ה' זאל זיין שֹמֵע צווישן אונדז, אויב מיר וועלן נישט עשׂה [זען
"עשׂה" ירמיהו 23:5-6; ישעיהו 53:9] אזוי ווי דייַן דבר! 11 איז יפתח הלך מיט
די זקני גלעד, און הָעָם האט אים שום פאר א ראֹש און פאר א קצין איבער
זיי. און יפתח האט דבר כל זייַנע דברים פאר ה' אין מִצְפֶּה. 12 און יפתח
האט שלח [זען "שלח" מלאכי 3:1] מלאכים צו מלך בני-עמון, אזוי צו אמר:
וואס האסטו צו מיר און צו איר, וואס דו ביסט בוא [זען "בוא," בראשית
49:10; ירמיהו 23:5-6; חגי 2:7-9; זכריה 9:9] צו מיר צו לחם אויף מיין אֶרֶץ?
13 האט מלך פון די בני עמון אמר צו מלאכים פון יפתח: וויַל ישראל האט
לקח מיין אֶרֶץ, ווען ער איז עלה [זען "עלה" ישעיהו 53:2] פון מצרים, פון
ארנון און ביזן יַבֹּק און ביזן ירדן. און אצונד שוב זיי אום אין שלום [זען
"שלום" תהלים 122:6 און משיח ישעיהו 53:5]. 14 האט יפתח ווידער שלח
[זען "שלח" מלאכי 3:1] מלאכים צו מלך פון די בני עמון, 15 און האט צו אים
אמר: אזוי האט אמר יפתח: ישראל האט נישט לקח אֶרֶץ פון מואב, אדער
אֶרֶץ פון בני-עמון. 16 נייַערט אז זיי זייַנען עלה [זען "עלה" ישעיהו 53:2] פון
מצרים, און ישראל איז הלך דורכן מדבר ביזן ים-סוף, און איז בוא קיין קָדֵש,
17 האט ישראל שלח [זען "שלח" מלאכי 3:1] מלאכים צו מלך אדום, אזוי צו
אמר: לאמיך, נא, עבר דורך דייַן אֶרֶץ. אבער מלך אדום האט נישט שמע [זען
"שמע" בראשית 22:18; ישעיהו 52:15; דברים 18:15]. און אויך צו מלך מואב
האט ער שלח, אבער ער האט נישט אבה; און ישראל איז ישב אין קָדֵש. 18
און ער איז הלך דורכן מדבר, און האט סבב ארום אֶרֶץ אדום, און ארום אֶרֶץ
מואב, און ער איז בוא [זען "בוא," בראשית 49:10; ירמיהו 23:5-6; חגי 2:7-9;

זכריה 9:9] פון מזרח-זייט פון אֶרֶץ מואב. און זיי האבן חנה אויף יענער זייט
ארנון, און זייַנען נישט בוא אין דעם געמארק פון מואב, ווארעם ארנון איז
דער געמארק פון מואב. 19 און ישראל האט שלח [זען "שלח" מלאכי 3:1]
מלאכים צו סיחון מלך אמורי, מלך חשבון, און ישראל האט צו אים אמר:
לאז אונדז, נא, עבר דורך דייַן אֶרֶץ צו מיין מקום. 20 אבער סיחון האט נישט
אמן ישראל צו עבר דורך זיין געמארק, און סיחון האט אסף זיין כל עם [זען
"עמי" ישעיהו 53:8, כי נגזר מארץ חיים מפשע עמי], און זיי האבן חנה אין
יהצה, און ער האט לחם מיט ישראל. 21 און ה' אלקֵי ישראל האט נתן [זען
"נתן" ישעיהו 7:14; 53:9; 9:5; חגי 9-2:7] סיחונען און זיין כל עם אין דער יָד
פון ישראל, און זיי האבן זיי נכה, און ישראל האט ירש דאס כל אֶרֶץ פון
אמורי, דעם יושבי יענעם אֶרֶץ. 22 און זיי האבן ירש דעם כל געמארק פון
אמורי, פון ארנון און ביזן יבוק, און פון מדבר און ביזן ירדן. 23 און אצונד, ה'
אלקֵי ישראל האט ירש דעם אמורי פון פאר זיין עם ישראל, און דו ווילסט
אים ירשען? 24 ירשעסטו נישט דאס וואס כמוש אלקֶיךָ ירש דיר? און כל
וואס ה' אלקֵינוּ האט ירש פון פאר אונדז, זיי וועלן מיר ירשען. 25 און אצונד,
ביסט דו דען עפעס בעסער פון בלק בן צפורן, מלך מואב? האט ער דען ריב
ריב מיט ישראל? צי האט ער לחם אויף זיי לחם? 26 אז ישראל איז ישב 300
שָנָה אין חשבון און אין אירע טעכטערשטעט, און אין ערעור און אין אירע
טעכטערשטעט, און אין כל ערים וואס בײַ די זייטן פון ארנון; מדוע האט
איר זיי נישט נצל אין יענער צייַט? 27 האב איך דאך אקעגן דיר נישט חטא,
און דו עשׂה מיט מיר רָעָה, צו לחם אויף מיר. זאל ה' השופט שפט הַיּוֹם
צווישן די בני ישראל און צווישן בני-עמון. 28 אבער מלך בני-עמון האט נישט
שמע [זען "שמע" בראשית 22:18; ישעיהו 52:15; דברים 18:15] צו די ווערטער
פון יפתחן, וואס ער האט צו אים שלח [זען "שלח" מלאכי 3:1]. 29 און רוּחַ
פון ה' איז געווען אויף יפתחן, און ער איז עבר גלעד און מנשה, און עבר
מִצְפֶּה-גלעד, און פון מִצְפֶּה-גלעד איז ער עבר צו בני-עמון. 30 און יפתח
האט א נדר נדר צו ה', און האט אמר: אויב נתן [זען "נתן" ישעיהו 7:14; 53:9;
9:5; חגי 9-2:7] וועסטו נתן בני-עמון אין מיין יָד, 31 איז, דער יוצא [יצא]
וואס וועט יצא פון די דלת פון מיין בית מיר אנטקעגן, ווען איך שוב זיך אום
בשלום פון בני-עמון, און זאל געהערן צו ה', און איך וועל אים עלה פאר אן
עוֹלָה. 32 און יפתח איז עבר צו בני-עמון, צו לחם מיט זיי, און ה' האט זיי נתן

[זען "נתן" ישעיהו 7:14; 53:9; 9:5; חגי 9-2:7] אין זיין יָד. 33 און ער האט זיי
נכה פון ערוער און בִּיז דו בוא קיין מנית, 20 עִיר, און בִּיז אבל-כרמים, א מכּה
גדולה מאד. און בני-עמון זיַינען כנע געווארן פאר די בני ישראל. 34 און ווי
יפתח איז בוא קיין מִצְפּה צו זיין בית, הנה זיין בת יצא אים אנטקעגן מיט תֹּף
און מיט מחולה; און זי איז געווען רַק הִיא יְחִידָה [
https://youtube.com/watch?v=5kU_TRTYr_s
זען ה' איז אחד, נישט יחיד, דברים 6:4, זֹהר ג, ב288, האי עתיקא אשתכח
בתלת רישין וכלילן בחד רישא (דאס עתיקא איז געפונען מיט שלושה
רָאשִׁים און איז כולל זיין אין רָאש אחד) בראשית 2:24; דניאל 7:13-14, זען
"פלחין" און "יפלחון" אין דניאל 3:12 און דניאל 7:13-14, לויט צו אזעלכער
פסוקים עס איז אמת אַז מיר זען די אלוהוּת פון משיח, וואס איז נישט קיין
אליל, וויַיל אידן טאָן נישט יפלחון אלילים אָבער אַלע פֿעלקער כולל אידן
וועלן יפלחון (טאָן שֵׁרות דתי ווי צו אלוהוּת) צו די בר אנש משיח, זען סאַנה
98אַ און סאַנה38ב און רש"י וואס אַלע זאָגן אַז דעם בר אנש איז משיח, רש"י
זאגט "הוא מלך המשיח", רבי מלך המשיח], ער האט אחוץ איר נישט געהאט
קיין בן און קיין בת. 35 און עס איז געווען, ווי ער האט זי ראה, אזוי האט ער
קרע זיַינע קליידער, און האט אמר: ווי, מיין בת, כרע האסטו מיך כרע, און
דו בִּיסט פון מיַינע עכר געווארן; ווארעם איך האב פצה מיין פּה צו ה', און
קען נישט שוב. 36 האט זי צו אים אמר: אבי, האסט פצה דיַין פּה צו ה'; טו
צו מיר, אזוי ווי עס איז יצא פון דיַין פּה, נאך דעם אז ה' האט דיר עשׂה א
נקמה אָן דיַינע פיַינט, אָן בני-עמון. 37 און זי האט אמר צו איר אָב: זאל מיר
עשׂה [זען "עשׂה" ירמיהו 23:5-6; ישעיהו 53:9] ווערן די דאזיקע זאך: לאז מיך
אפּ אויף 2 חדשים: און איך וועל הלך און וועל ירד אויף די הרים, און וועל
בכה אויף מיין בתולים, איך און מיַינע רעות. 38 האט ער אמר: הלך! און ער
האט זי שלח [זען "שלח" מלאכי 3:1] אויף 2 חדשים, און זי איז הלך, זי און
אירע רעות, און האט בכה אויף איר בתולים, אויף די הרים. 39 און עס איז
געווען צום קץ פון 2 חדשים, האט זי זיך שוב [זען "שוב" הושע 3:4-5; זכריה
13:7] צו איר אָב, און ער האט עשׂה [זען "עשׂה" ירמיהו 23:5-6; ישעיהו 53:9]
צו איר זיין נדר וואס ער האט נדר. און זי האט פון קיין איש נישט ידע. און
עס איז געווארן א חֹק אין ישראל: 40 פון יאָר צו יאָר די בנוֹת ישראל הלך צו
תנה דער בת פון יפתח דעם גלעדער 4 טעג אין יאָר.

1 און די איש אפרים האבן זיך צעק, און זיי זײַנען עבר קיין צפון, און האבן
אמר צו יפתחן: פאר וואס ביסטו עבר צו לחם מיט בני-עמון, און אונדז
האסטו נישט קרא צו הלך מיט דיר? דײַן בית וועלן מיר שׂרף איבער דיר אין
אֵש. 2 האט יפתח צו זיי אמר: אין איש ריב בין איך געווען, איך און עַמִי, מיט
די בני עמון, און איך האב אײַך זעק, און איר האט מיך נישט ישע פון זייער
יָד. 3 האב איך ראה אז איר נישט מוֹשיע, און איך האב שום מיין נפש [זען
"נפש" ישעיהו 53:11] אין מיין יָד, און בין עבר צו די בני עמון, און ה' האט זיי
נתן [זען "נתן" ישעיהו 7:14; 53:9; 9:5; חגי 9-2:7] אין מיין יָד; און פאר וואס
זייט איר עלה [זען "עלה" ישעיהו 53:2] צו מיר היום הזה צו לחם מיט מיר? 4
און יפתח האט קבץ כל אנשי גלעד, און האט לחם מיט אפרים, און די אנשי
גלעד האבן נכה אפרים, ווײַל זיי האבן אמר: פליט פון אפרים זייט איר,
גלעד, צווישן אפרים, צווישן מנשה. 5 און גלעד האט לכד די מעברה פון ירדן
פאר אפרים, און עס איז געווען, אז פליט פון אפרים האט אמר: איך וויל
עבר, אזוי האבן די אנשי גלעד צו אים אמר: ביסטו אן אפרימער? און אז ער
האט אמר: לאֹ, 6 האבן זיי צו אים אמר: זאג נא שִׁבֹּלֶת [זען ישעיהו 27:12],
און אז ער האט אמר סבולת, ווײַל ער האט נישט געקענט דבר ריכטיק, אזוי
האבן זיי אים אחז און אים שחט בײַ די מעברה פון ירדן. און עס זײַנען נפל
[זען "נפל" ישעיהו 26:19; און זען תהלים 16:10 און ישעיהו 53:9-10 און
דניאל 12:2, תחִיַּת הַמֵּתִים אין מָשִׁיחַ] אין יענער צײַט פון אפרים 42,000. 7
און יפתח האט שפט ישראל 6 שָׁנָה, און יפתח דער גלעדער איז מות, און איז
קבר [זען משיחס קבר, ישעיהו 53:9] געווארן אין אן עִיר פון גלעד. 8 און נאך
אים האט שפט ישראל אַבְצָן פון בית-לחם. 9 און ער האט געהאט 30 בנים
און 30 בנות, וואס האט ער שלך חוּצה און 30 בנות האט ער ברענגען פאר
זײַנע בנים דערויסן. און ער האט שפט ישראל 7 שָׁנָה. 10 און אִבְצָן איז מות,
און איז קבר [זען משיחס קבר, ישעיהו 53:9] געווארן אין בית-לחם. 11 און
נאך אים האט שפט ישראל אֵילוֹן דער זבולונער. און ער האט שפט ישראל
10 שָׁנָה. 12 און אֵילוֹן דער זבולונער איז מות, און איז קבר [זען משיחס קבר,
ישעיהו 53:9] געווארן אין אַיָּלוֹן אין אֶרֶץ זבולון. 13 און נאך אים האט שפט
ישראל עַבְדּוֹן בן הִלֵּל פון פרעתון. 14 און ער האט געהאט 40 בנים און 30

בני בנים, וואס זײַנען רכב אויף 70 עירים [זען "עיר" זכריה 9:9]. און ער האט
שפט ישראל 8 שָׁנָה. 15 און עבדון בן הללן פון פרעתון איז מות, און איז קבר
[זען משיחס קבר, ישעיהו 53:9] געווארן אין פרעתון אין אֶרֶץ אפרים, אויפן
הַר פון עמלק.

שפטים13

1 און די בני ישראל האבן יסף עשׂה [זען "עשׂה" ירמיהו 23:5-6; ישעיהו 53:9]
וואס איז רע אין די אויגן פון ה', און ה' האט זיי נתן [זען "נתן" ישעיהו 7:14;
53:9; 9:5; חגי 2:7-9] אין דער יָד פון די פלִשתּים 40 שָׁנָה. 2 און עס איז
געווען אן איש פון צרעה, פון דער משפחה פון דָן, וואס שמוֹ [זען "שמוֹ"
זכריה 6:11-12] איז געווען מנוח; און זיין אִשָּׁה איז געווען עקר, און האט
נישט ילד [זען "ילד" ישעיהו 7:14]. 3 האט מלאך ה' זיך באוויזן צו דער אִשָּׁה,
און האט צו איר אמר: הנה נא, דו ביסט עקר, און האסט נישט ילד [זען "ילד"
ישעיהו 7:14]; אבער וועסט הרה ווערן, און וועסט ילד בן. 4 און אצונד, שמר
זיך נא, און זאלסט נישט שתה [זען משיח האדון "שתה" תהלים 110:7] ווײַן
אדער שֵׁכָר, און נישט אכל קיין טָמֵא. 5 ווארעם זע, דו ווערסט הרה, און ילד
בן; און א מוֹרה זאל נישט עלה [זען "עלה" ישעיהו 53:2] אויף זיין קאפּ,
ווארעם א נזיר אלוקים זאל דער נער זיין פון בֶּטֶן [זען "בֶּטֶן" ירמיה 1:5] אן;
און ער וועט חלל צו ישע ישראל פון דער יָד פלִשתּים. 6 און די אִשָּׁה איז בוא
[זען "בוא," בראשית 49:10; ירמיהו 23:5-6; חגי 2:7-9; זכריה 9:9] און האט
אמר צו איר איש, אזוי צו אמר: אן איש האלוקים איז בוא צו מיר, און זיין
אויסזען איז געווען אזוי ווי דאס אויסזען פון א מלאך האלוקים, נוֹרא [ירא]
מאד; און נישט איך האב אים שאל [זען "שאל" תהלים 2:7-12] פון וואנען ער
איז, און נישט ער האט מיר נגד שמוֹ [זען "שמוֹ" פון צֶמַח משיח, זכריה
6:11-12, יהושע/ישוע איז בעל אותו שם פון משיח]. 7 אבער ער האט צו מיר
אמר: זע, דו ווערסט הרה, און ילד בן; און אצונד, זאלסטו נישט שתה ווײַן
אדער שֵׁכָר, און נישט עסן קיין טֻמְאָה, ווארעם א נזיר אלוקים זאל דער נער
זיין פון בֶּטֶן [זען "בֶּטֶן" ירמיה 1:5] אן ביז זיין יוֹם מות [זען "מות" ישעיהו
53:9]. 8 האט מנוח עתר געווען צו ה', און האט אמר: אדוני, זאל דער איש
האלוקים, וואס דו האסט שלח [זען "שלח" מלאכי 3:1], ווידער בוא [זען

"בוא" בראשית 49:10; ירמיהו 6-23:5; מלאכי 3:1; חגי 9-2:7; זכריה 9:9] צו
אונדז, אונדז לערנען וואס מיר זאלן עשׂה [זען "עשׂה" ירמיהו 6-23:5; ישעיהו
53:9] צו דעם נער וואס וועט ילד [זען "ילד" ישעיהו 7:14] ווערן. 9 און
האלוקים האט שמע [זען "שמע" בראשית 22:18; ישעיהו 52:15; דברים
18:15] צו דעם קוֹל פון מנוחן, און דער מלאך האלוקים איז ווידער בוא [זען
"בוא," בראשית 49:10; ירמיהו 6-23:5; חגי 9-2:7; זכריה 9:9] צו דער אִשָּׁה, ווי
זי איז ישב [זען "ישב" הושע 5-3:4; זכריה 13-6:11] אין שָׂדֶה; און מנוח איר
איש איז נישט געווען לעבן איר. 10 האט די אִשָּׁה מהר און איז רוץ, און האט
נגד איר איש, און האט צו אים אמר: הנה האט זיך באוויזן צו מיר דער איש
וואס איז בוא [זען "בוא," בראשית 49:10; ירמיהו 6-23:5; חגי 9-2:7; זכריה
9:9] צו מיר אין יענעם טאג. 11 איז מנוח קום [זען "קום" במדבר 24:17; הושע
6:2], און איז הלך נאך זיין אִשָּׁה, און ער איז בוא [זען "בוא," בראשית 49:10;
ירמיהו 6-23:5; חגי 9-2:7; זכריה 9:9] צו דעם איש, און האט צו אים אמר:
ביסט דו דער איש וואס האט דבר צו דער אִשָּׁה? האט ער אמר: איך. 12 האט
מנוח אמר: אצונד אז דײַן דבר וועט בוא, וואס זאל זיין דער משפט מיטן נער,
און וואס זיין מעשֶׂה צו אים? 13 האט מלאך ה' אמר צו מנוחן: פון כל וואס
איך האב אמר דער אִשָּׁה, זאל זי זיך זיין שומר איבער. 14 פון כל וואס יצא
פון גֶּפן, זאל זי נישט עסן, און ווײַן און שֵׁכָר זאל זי נישט שתה, און קיין
טֻמְאה זאל זי נישט עסן; כל וואס איך האב איר צוה זאל זי שמר. 15 האט
מנוח אמר צו מלאך ה': לאמיר, נא, דיך עצר, און מיר וועלן עשׂה פאר דיר א
גדי עזים. 16 האט מלאך ה' אמר צו מנוחן: אפילו דו וועסט מיך עצר, וועל
איך נישט עסן פון דײַן לחם; אויב אבער דו ווילסט עשׂה עוֹלָה, זאלסטו עס
עלה צו ה'. ווארעם מנוח האט נישט ידע אז דאס איז מלאך ה'. 17 און מנוח
האט אמר צו דעם מלאך ה': וואס איז דײַן שֵׁם, כדי אז דײַן דבר וועט בוא,
זאלן מיר דיר כבד. 18 האט דער מלאך ה' [זען זכריה 10-12:8; ישעיהו 9:5;
געטלעך טבע פון משיח] צו אים אמר: לָמָּה דען שאל אויף מיין שֵׁם, אז ער
איז פלאי [זען "פֶּלֶא" ישעיהו 9:5]? 19 האט מנוח לקח [זען "לקח" ישעיהו
53:8; זכריה 13-6:11; 11:13] דאס גדי העזים און דאס מנחה, און האט עלה
[זען "עלה" ישעיהו 53:2] אויף דעם צוּר פאר ה'; און מפלא עשׂה, און מנוח
און זיין אִשָּׁה האבן ראה. 20 ווארעם עס איז געווען, ווי די לַהַב איז עלה פון
מזבח צום הימל, אזוי איז דער מלאך ה' [זען זכריה 10-12:8; ישעיהו 9:5;

געטלעך טבע פון משיח

https://youtube.com/watch?v=5kU_TRTYr_s

] עלה מיט דער לַהַב פון מזבח [זען מה"ש 1:9-12]. און מנוח און זיין אִשָּׁה
האבן דאס ראה, און זיי זײַנען נפל [זען "נפל" ישעיהו 26:19; און זען תהלים
16:10 און ישעיהו 53:9-10 און דניאל 12:2, תחִיַּת הַמֵּתים אין מָשִׁיחַ] אויף
זייער פנים צו דער ארצה. 21 און מלאך ה' [זען זכריה 12:8-10; ישעיהו 9:5;
געטלעך טבע פון משיח] האט זיך מער נישט באוויזן צו מנוחן און צו זיין
אִשָּׁה. דעמאלט האט מנוח ידע, אז דאס איז געווען מלאך ה' [זען זכריה
12:8-10; ישעיהו 9:5; געטלעך טבע פון משיח]. 22 און מנוח האט אמר צו זיין
אִשָּׁה: מות וועלן מיר מות, ווארעם אלוקים האבן מיר ראה. 23 האט זיין
אִשָּׁה צו אים אמר: אז ה' וואלט אונדז חפץ מות, וואלט ער נישט לקח פון
אונדזער יָד אן עוֹלָה און א מנחה, און וואלט אונדז נישט באוויזן דאס אלץ,
און וואלט אונדז אצונד נישט שמע כּזֹאת. 24 און די אִשָּׁה האט ילד [זען
"ילד" ישעיהו 7:14] בֵּן, און זי האט קרא שמוֹ [זען "שמוֹ" פון צֶמַח משיח,
זכריה 6:11-12, יהושע/ישוע איז בעל אותו שם פון משיח] שמשון. און דער
נער איז גדל, און ה' האט אים ברך. 25 און דער רוּחַ ה' האט חלל צו פעם אין
אים, אין מַחֲנֶה-דָן, צווישן צרעה און צווישן אשתאול.

שפטט14

1 און שמשון האט ירד קיין תמנה, און האט ראה אן אִשָּׁה אין תמנה פון די
בנוֹת פון די פלִשתּים. 2 און ער איז עלה, און האט נגד זיין אָב און אִמוֹ, און
האט אמר: איך האב ראה אן אִשָּׁה אין תמנה פון די בנוֹת פון די פלִשתּים,
און אצונד לקח! זי מיר פאר אִשָּׁה. 3 האט צו אים אמר זיין אָב און אִמוֹ: איז
נישטא צווישן די בנוֹת פון דײַנע אחים און צווישן מיין כל עמי [זען "עמי"
ישעיהו 53:8, כי נגזר מארץ חיים מפשע עמי] אן אִשָּׁה, אז דו הלך לקח אן
אִשָּׁה פון די פלִשתּים הערלים? האט שמשון אמר צו זיין אָב: לקח זי מיר
ווארעם זי איז ישר אין מײַנע אויגן. 4 און זיין אָב און זיין אֵם האבן נישט ידע
אז דאס איז פון ה', אז דאס בקש ער א תֹּאֲנָה אויף די פלִשתּים. און אין יענער
צײַט האבן די פלִשתּים משל איבער ישראל. 5 האט שמשון ירד מיט זיין אָב
און זיין אֵם קיין תמנה. און זיי זײַנען בוא [זען "בוא," בראשית 49:10; ירמיהו
23:5-6; חגי 2:7-9; זכריה 9:9] ביז די כֶּרֶם פון תמנה, און הנה א כְּפִיר אֲרָי

שאג אקעגן אים. 6 איז צלח אויף אים רוּחַ ה' [זען מה"ש 2:4], און ער האט
אים שסע, אזוי ווי מע שסע א גדי; און קיין זאך איז נישט געווען אין זיין יָד.
און ער האט נישט נגד זיין אָב און זיין אֵם וואס ער האט עשׂה [זען "עשׂה"
ירמיהו 6-23:5; ישעיהו 53:9]. 7 און ער האט ירד, און האט דבר צו דער אִשָּׁה,
און זי איז ישר אין אויגן פון שמשון. 8 און אין טעג ארום איז ער שוב זי צו
לקח, און ער האט סור צו ראה די מַפֶּלֶת פון דעם ארי, און הנה אין דעם גְוִיָּה
פון ארי איז אן עדה פון בינען און דבש. 9 האט ער עס רדה אין זײַנע
האנטפלעכן, און איז הלך צו הלך אכל. און ער איז הלך צו זיין אָב און צו זיין
אֵם, און האט זיי נתן און זיי האבן אכל. און ער האט זיי נישט נגד אז פון דעם
גְוִיָּה פון ארי ער האט רדה דעם דבש. 10 און זיין אָב האט ירד צו דער אִשָּׁה.
און שמשון האט דארטן עשׂה א משתה; ווארעם אזוי פלעגן עשׂה די בחורים.
11 און עס איז געווען, ווי זיי האבן אים ראה, אזוי האבן זיי לקח 30 מרע, און
זיי זײַנען געווען מיט אים. 12 האט שמשון צו זיי אמר: לאמיך אײַך חוד א
חִידָה; אויב נגד וועט איר עס מיר נגד אין די 7 יְמֵי המשתה, און וועט מצא,
וועל איך אײַך נתן [זען "נתן" ישעיהו 7:14; 53:9; 9:5; חגי 9-2:7] 30 לײַנענע
סדין און 30 גאנג קליידער. 13 אויב אבער איר וועט מיר נישט יכל נגד, זאלט
איר מיר נתן 30 לײַנענע סדין און 30 גאנג קליידער. האבן זיי צו אים אמר:
חוד דײַן חִידָה, און לאמיר זי שמע. 14 האט ער צו זיי אמר: פון עסער איז יצא
מאכל, און פון שטארקן איז יצא זיסער. האבן זיי 3 טעג נישט יכל נגד די
חִידָה. 15 און עס איז געווען אויפן 7 יוֹם, האבן זיי אמר צו אִשָּׁה פון שמשון:
פתה איבער דײַן איש ער זאל אונדז נגד די חִידָה, אַניט וועלן מיר שׂרף דיך
און דײַן בית אבי מיט אֵש. האט איר אונדז קרא כדי אונדז צו ירש? צי ניין? 16
האט אִשָּׁה פון שמשון בכה פאר אים, און האט אמר: סײַדן האסט מיך
פײַנט און נישט אהב. האסט די חִידָה חוד צו בני-עַמִּי, און מיר האסטו נישט
נגד. האט ער צו איר אמר: הנה, מיין טאטן און מיין מאמען האב איך נישט
נגד, און דיר זאל איך נגד? 17 האט זי בכה פאר אים די 7 טעג וואס בײַ זיי
איז געווען דער משתה. און עס איז געווען אויפן יוֹם 7, האט ער איר נגד, ווײַל
זי האט אים צוק; און זי האט נגד די חִידָה צו בני-עמָּהּ [זען "עמי" ישעיהו
53:8, כִּי נגזר מארץ חיים מפשע עמי]. 18 און די אנשי העִיר האבן אמר צו
אים אויפן יוֹם 7, איידער די חֶרֶס איז בוא: וואס איז זיסער פון דבש? און
וואס איז שטארקער פון אן ארי? האט ער צו זיי אמר: ווען איר וואלט מיט

מיין עגלה נישט חרש, וואלט איר מיין חִידָה נישט מצא. 19 און רוּחַ ה' איז
צלח אויף אים, און ער האט ירד קיין אשקלון, און האט נכה פון זיי 30 איש,
און לקח זייער חליצה; און ער האט נתן די חליפה צו די וואס האבן נגד די
חִידָה. און זיין אף חרה, און ער איז עלה צו זיין בית אבי. 20 און אִשָּׁה פון
שמשון איז געווארן זייַנעם א חברס, וועמען ער האט רעה צו זיך.

שפטט15

1 און עס איז געווען אין טעג ארום, אין די יְמֵי קציר חטים, האט שמשון פקד
זיין אִשָּׁה מיט א גדי עזים, און ער האט אמר: לאמיך בוא צו מיין אִשָּׁה אין
חדר. אבער איר אָב האט אים נישט נתן צו בוא. 2 און איר אָב האט אמר:
קלערן האב איך געקלערט, אז דו האסט זי שׂנא שׂנא, און איך האב זי נתן צו
דייַן רֵעַ. איז נישט איר אחות הקטנה שענער פון איר? זאל זי דיר, נא, זיין
אנשטאט יענער. 3 האט שמשון צו זיי אמר: דאס מאל בין איך נקה קעגן די
פלִשתים, אויב איך טו מיט זיי רעה. 4 און שמשון איז הלך, און האט לכד
300 שוּעל, און ער האט לקח [זען "לקח" ישעיהו 53:8; זכריה 6:11-13; 11:13]
לפּדים, און האט פנה אן זנב צו אן זנב, און שום א לפּיד צווישן 2 זנבות, אין
מיטן. 5 און ער האט בער אן אֵש אין די לפּידים, און האט זיי שלח אין די
קָמָה פון די פלִשתים; און ער האט בער פון א גדיש בּיז קָמָה, און בּיז אן כּרם
זית. 6 האבן די פלִשתים אמר: ווער האט דאס עשׂה [זען "עשׂה" ירמיהו
23:5-6; ישעיהו 53:9]? האט מען אמר: שמשון, דער חתן פון דעם תמנהער,
ווייַל ער האט לקח [זען "לקח" ישעיהו 53:8; זכריה 6:11-13; 11:13] זיין אִשָּׁה,
און זי נתן צו זיין רֵעַ. זייַנען עלה [זען "עלה" ישעיהו 53:2] די פלִשתים, און
האבן שׂרף זי און איר אָב אין אֵש. 7 האט שמשון צו זיי אמר: אויב איר עשׂה
אזוי-וואס, מוז איך נישט אנדערש זיך נוקם זיין אָן אייַך, און דערנאך וועל
איך חדל. 8 און ער האט זיי נכה שוֹק און ירך, א מכּה גדול. און ער האט ירד,
און איז ישב [זען "ישב" הושע 3:4-5; זכריה 6:11-13] אין דעם סעיף פון סלע
עיטם. 9 זייַנען עלה [זען "עלה" ישעיהו 53:2] די פלִשתים, און האבן חנה אין
יהודה, און זיי האבן זיך נטש אין לחי. 10 האבן די איש יהודה אמר: לָמָּה זייט
איר עלה אויף אונדז? האבן זיי אמר: צו אסר שמשונען זייַנען מיר עלה [זען
"עלה" ישעיהו 53:2]; צו עשׂה צו אים, אזוי ווי ער האט עשׂה [זען "עשׂה"

ירמיהו 23:5-6; ישעיהו 53:9] צו אונדז. 11 האבן ירד 3,000 איש יהודה צו
דעם סעיף סלע עיטם, און זיי האבן אמר צו שמשונען: ידע דען נישט אז די
פלִשתּים משל איבער אונדז? מה זֹאת עשׂה אונדז? האט ער צו זיי אמר: ווי זיי
האבן עשׂה [זען "עשׂה" ירמיהו 23:5-6; ישעיהו 53:9] צו מיר, אזוי האב איך
עשׂה צו זיי. 12 האבן זיי צו אים אמר: מיר האבן ירד דיך צו אסר, כּדי דיך נתן
אין דער יָד פון די פלִשתּים. האט שמשון צו זיי אמר: שבע! [זען "שבע"
תהלים 110:1,4 כְּהֻנָה פון משיח האדון; מלאכי 3:1; ישעיהו 53:10] מיר, אז
איר אליין וועט נישט פגע אויף מיר. 13 האבן זיי צו אים אמר, אזוי צו אמר:
לֹא, בּלויז אסר וועלן מיר דיך אסר און דיך נתן אין זייער יָד, אבער מות וועלן
מיר דיך נישט מות, און זיי האבן אים אסר מיט 2 עֲבֹת חדש, און האבן אים
עלה פון דעם סֶלַע. 14 ווי ער איז בוא [זען "בוא," בראשית 49:10; ירמיהו
23:5-6; חגי 2:7-9; זכריה 9:9] בּיז לחי, אזוי האבן די פלִשתּים רוע אים צו
קרא; און רוּחַ ה' איז צלח אויף אים, און די עבֹת אויף זייַנע זרוע [זען זרוע
ישעיהו 53:1] זייַנען געווארן אזוי ווי פּשת וואס איז בער געווארן פון אֵש, און
זייַנע אֱסוּר זייַנען מסס פון זייַנע הענט. 15 און ער האט מצא א פרישע לְחִי
פון אן חֲמור [זען "חֲמור" פון משיח, זכריה 9:9], און האט שלח זיין יָד, און זי
לקח [זען "לקח" ישעיהו 53:8; זכריה 6:11-13; 11:13], און נכה מיט איר 1,000
איש. 16 און שמשון האט אמר: מיט דער לחי פון א חֲמור הויפנס אויף
הויפנס מיט דער לחי פון א חֲמור האב איך נכה 1,000 איש. 17 און עס איז
געווען, ווי ער האט כלה דבר [זען "דבר" ישעיהו 7:10-14] אזוי האט ער שלך
די לחי פון זיין יָד; און מע האט קרא יענעם מקום רמת-לחי. 18 און ער איז
געווארן זייער צמא [זען יוחנן 19:28; תהלים 22:16(15)], און ער האט קרא צו
ה', און האט אמר: דו האסט נתן [זען "נתן" ישעיהו 7:14; 53:9; 9:5; חגי 2:7-9]
דורך דער יָד פון דייַן עבד די דאזיקע תשועה הגדלה, און אצונד וועל איך
מות פון צמא, און וועל נפל אין דער יָד הערלים [זען ערלי לב און קשי עֹרֶף
און אוּמגעמַלטע אין אויערן וואס רוח הקודש איז נישט שוכן אין זיי און
יהושע/ישוע המשיחס אִזְמֵל פון תשובה התחדשות און דעם אות פון מלכים
ב 5:14, דעם אות פון משיחס מִקְוֶה, דעם ירמיהו 31:30 קול' 2:11-13 ברית
חדשה מִילָה

http://www.afii.org/tevilah.pdf
https://www.youtube.com/watch?v=GWEU9s-1Yio

https://youtube.com/watch?v=5kU_TRTYr_s
]. 19 האט אלוקים בקע דעם מכתש וואס אין לחי, און עס איז יצא פון אים
מַיִם; און ער האט שתה, און האט שוב דעם רוח, און חיה. דעריבער האט מען
קרא שְׁמָהּ עין-הקורא, וואס איז אין לחי ביז אויף היום הזה. 20 און ער האט
שפט ישראל אין די יְמֵי פלִשתּים 20 שָׁנָה.

שפטט16

1 און שמשון איז הלך קיין עזה, און האט דארטן ראה אן אִשָּׁה א זונה, און
איז צו איר בוא. 2 די עזהער, אזוי צו אמר: שמשון איז בוא [זען "בוא,"
בראשית 49:10; ירמיהו 23:5-6; חגי 2:7-9; זכריה 9:9] אהער. האבן זיי סבב,
און ארב אויף אים כל הַלַּיְלָה ביים שער הָעִיר, און זיי האבן זיך חרש כל
הַלַּיְלָה, אזוי צו אמר: ביזן אוֹר הבוקר וועלן מיר אים הרג. 3 און שמשון איז
שכב ביז הצי הַלַּיְלָה, און אין חצי הַלַּיְלָה איז ער קום [זען "קום" במדבר
24:17; הושע 6:2], און האט אחז די דלתות פון דעם שער העִיר, און דיביידע
מזוזות, און האט זיי נסע מיטן בריחַ, און שום אויף זײַנע אקסלען, און האט
זיי עלה אויפן רֹאש פון דעם הַר וואס פאר חברון. 4 און עס איז געווען נאך
דעם, האט ער אהב אן אִשָּׁה אין נחל שורק, וואס איר שֵׁם איז געווען דלילה.
5 זײַנען עלה [זען "עלה" ישעיהו 53:2] צו איר די סרנים פון די פלִשתּים, און
האבן צו איר אמר: פתה אים איבער, און ראה מיט וואס זיין כוח איז גדול,
און מיט וואס מיר אים יכל, און אים אסר כדי אים צו ענה [זען "ענה" ישעיהו
53:7]; און מיר איטלעכער וועלן דיר נתן 1100 כסף. 6 האט דלילה אמר צו
שמשונען: נגד מיר, נא, מיט וואס דײַן כוח איז גדול, און מיט וואס דו קענסט
אסר ווערן דיך צו ענה. 7 האט שמשון צו איר אמר: אז מע זאל מיך אסר מיט
7 יתר לח וואס זײַנען נאך נישט חֳרֵב געווארן, וועל איך חלה ווערן, און וועל
זיין ווי אחד הָאָדָם. 8 האבן די סרנים פון די פלִשתּים איר עלה 7 יתר לח
וואס זײַנען נאך נישט חֳרֵב געווארן, און זי האט אים אסר מיט זיי. 9 און
לויערער זײַנען ארב און ישב [זען "ישב" הושע 3:4-5; זכריה 6:11-13] ביי איר
אין חדר. האט זי אמר צו אים: פלִשתּים זײַנען אויף דיר, שמשון! האט ער
נתק די יתר אזוי ווי עס נתק זיך א פתיל פון פלאקסשטרוי, אז ער ריח אֵש.
און זיין כוח איז נישט ידע געווארן. 10 האט דלילה אמר צו שמשונען: הנה, דו

האסט תלל פון מיר, און האסט מיר דבר כּזבים [כּזב]. אצונד, נגד מיר, נא,
מיט וואס דו קענסט אסר ווערן? 11 האט ער צו איר אמר: אויב אסר זאל
מען מיך אסר מיט עבֹת חדש וואס מיט זיי איז נישט עשׂה [זען "עשׂה" ירמיהו
23:5-6; ישעיהו 53:9] געווארן קיין מְלָאכָה, וועל איך חלה ווערן, און וועל זיין
ווי אחד הָאָדָם. 12 האט דלילה לקח [זען "לקח" ישעיהו 53:8; זכריה 6:11-13;
11:13] עבֹת חדש, און האט אים אסר מיט זיי, און זי האט אמר צו אים:
פּלִשתּים זײַנען אויף דיר, שמשון! און לויערער זײַנען ארב און ישב [זען "ישב"
הושע 3:4-5; זכריה 6:11-13] אין חֶדֶר. האט ער זיי נתק פון זײַנע זרוֹעַ [זען
זרוֹע ה' משיח, ישעיהו 53:1] אזוי ווי א חוּט [זען "חוּט" קוהלת 4:12]. 13 האט
דלילה אמר צו שמשונען: בּיז אהער האסטו תלל פון מיר און האסט מיר דבר
כּזב; נגד מיר מיט וואס דו קענסט אסר ווערן. האט ער צו איר אמר: אז דו
וועסט ארג די 7 מחלפה פון מיין קאפּ מיט דעם מסכת. 14 האט זי זיי תקע
מיטן יָתֵד, און האט אמר צו אים: פּלִשתּים זײַנען אויף דיר, שמשון! האט ער
זיך יקץ [זען "יקץ" דניאל 12:2] פון זיין שלאף, און האט נסע דאס יתד פון
ארג און דאס מסכת. 15 האט זי צו אים אמר: ווי קענסטו אמר: איך האב דיך
אהבה, אז דײַן לב איז נישט מיט מיר? שוין 3 מאל האסטו תלל פון מיר, און
האסט מיר נישט נגד מיט וואס דײַן כוח איז גדול. 16 און עס איז געווען, אז
זי האט אים צוק מיט אירע רייד אלע טעג, און איז אלץ צו אים בּיז זיין נפש
איז געווארן קצר צו מות. 17 האט ער איר נגד זיין כל לֵב [זען משלי 4:23],
און האט צו איר אמר: א מוֹרָה איז נישט עלה אויף מיין קאפּ, ווארעם א נזיר
אלוקים בין איך פון מיין בֶּטֶן אמי אָן. אז איך זאל גלח ווערן, וועט זיך סור
פון מיר מיין כוח, און איך וועל חלה ווערן, און וועל זיין אזוי ווי כל הָאָדָם. 18
האט דלילה ראה, אז ער האט איר נגד זיין כל לב, און זי האט שלח [זען
"שלח" מלאכי 3:1] און קרא די סרנים פון די פּלִשתּים, אזוי צו אמר: עלה!
דאס מאל, ווארעם ער האט מיר נגד זיין כל לב. זײַנען עלה [זען "עלה"
ישעיהו 53:2] צו איר די סרנים פון די פּלִשתּים, און זיי האבן עלה דאס געלט
אין זייער יָד. 19 און זי האט אים פארשלעפערט אויף אירע בֶּרֶךְ; און זי האט
קרא אן איש, און גלח די 7 מחלפה פון זיין קאפּ; און זי האט אים חלל ענה
[זען "ענה" ישעיהו 53:7], און זיין כוח האט זיך סור פון אים. 20 האט זי אמר:
פּלִשתּים זײַנען אויף דיר, שמשון! און ער האט זיך יקץ [זען "יקץ" דניאל 12:2]
פון זיין שלאף, און האט אמר: איך וועל יצא ווי כל מאל, און וועל מיך נער.

און ער האט נישט ידע אז ה' האט זיך סור פון אים. 21 און די פלִשתים האבן
אים אחז, און האבן נקר זײַנע אויגן; און זיי האבן אים ירד קיין עַזָּה, און
האבן אים אסר אין נחֹשֶת קייטן; און ער האט טחן אין דער בית האסירים.
22 און די האָר פון זיין קאפ האט חלל צו צמח [זען זמח משיח זכריה
6:11-12] נאך דעם ווי ער איז גלח געווארן. 23 און די סרנים פון די פלִשתים
האבן זיך אסף צו זבח א זבח גדול צו זייער אלוקים דגון, און זיך פאר שׂמח,
ווארעם זיי האבן אמר: אלקֵינוּ האט נתן אין אונדזער יָד אונדזער פײַנט
שמשונען. 24 און הָעָם האט אים ראה, און זיי האבן הלל זייער אלוקים,
ווארעם זיי האבן אמר: אלוקינו האט נתן אין אונדזער יָד אונדזער פײַנט, און
דעם חָרֵב פון אונדזער אֶרֶץ, און דעם וואס האט רבה חֲלָלֵינוּ. 25 און עס איז
געווען, אז זייער לב איז געווען טוב, האבן זיי אמר: קרא! שמשונען, און ער
זאל זיך שׂחק אונדז. האט מען קרא שמשונען פון בית האסירים, און ער האט
זיך צחק פאר זיי; און מע האט אים עמד צווישן די עמוּדים. 26 האט שמשון
אמר צו דעם נער וואס האט אים חזק פאר דער יָד: נוח מיך איך זאל ימש די
עמוּדים וואס דאס בית איז כון אויף זיי, און איך וועל מיך שען אויף זיי. 27
און דאס בית איז געווען מלא מיט אנשים און נשים, און דארטן זײַנען געווען
כל סרנים פון די פלִשתים; און אויפן גַּג זײַנען געווען ארום 3,000 איש און
אִשָּׁה וואס האבן ראה ווי שמשון זיך שׂחק. 28 האט שמשון קרא צו ה', און
האט אמר: אֲדֹנָי ה', זכר זיך אָן מיר, נא, און חזק מיך, נא, אבער דאס מאל,
האלוקים, און לאמיך זיך נוקם זיין 1 מאל א נקמה פאר מײַנע 2 אויגן אָן די
פלִשתים. 29 און שמשון האט לפת די 2 עמוּדים התָּוֶך [זען טימ"א 2:5; הדרך
המשיחיסטים 12:24] וואס דאס בית איז געווען כון אויף זיי, און האט זיך
סמך אויף זיי; איינעם מיט זיין רעכטער יָד, און איינעם מיט זיין לינקער. 30
און שמשון האט אמר: לאמיך מות נפש אין איינעם מיט די פלִשתים! און ער
האט זיך נטה מיט כוח, און דאס בית איז נפל אויף די סרנים, און אויפן כל
העם [זען "עמי" ישעיהו 53:8, כּי נגזר מארץ חיים מפשע עמי] וואס דרינען.
און די מתים וואס ער האט מות בײַ זיין מות [זען "מות" ישעיהו 53:9], זײַנען
געווען מער ווי די וואס ער האט מות בײַ זיין חַיִּים. 31 און זײַנע אחים און
דאס כל בית זיין אָב האבן ירד, און האבן אים נשׂא, און אים עלה, און אים
קבר [זען משיחס קבר, ישעיהו 53:9] צווישן צרעה און צווישען אשתאול אין
דעם קבר פון זיין אָב מנוחן. און ער האט שפט ישראל 20 שָׁנָה.

שפט17

1 און עס איז געווען אן איש פון דעם הר פון אפרים, וואס שמו [זען "שמו"
פון צֶמַח משיח, זכריה 6:11-12, יהושע/ישוע איז בעל אותו שם פון משיח]
איז געווען מיכה. 2 האט ער אמר צו זיין אֵם: די 1,100 כֶּסֶף וואס זייַנען לקח
געווארן ביי דיר, און וואס דו האסט וועגן זיי אלה, און האסט עס אויך אמר
אין מייַנע אוזנים אט איז דאס כֶּסֶף ביי מיר; איך האב עס לקח [זען "לקח"
ישעיהו 53:8; זכריה 6:11-13; 11:13]. האט זיין אֵם אמר: ברך זאל זיין מיין בן
פון ה'! 3 און ער האט שוב [זען "שוב" הושע 3:4-5; יכריה 13:7] די 1,100 מיט
כֶּסֶף צו זיין אֵם, און זיין אֵם האט אמר: קדש האב איך קדש דאס כֶּסֶף צו ה'
פון מיין יָד פאר מיין בן, אויף צו עשׂה א פֶּסֶל און א מַסֵּכָה; און אצונד וועל
איך עס דיר שוב. 4 און אז ער האט שוב [זען "שוב" הושע 3:4-5; יכריה 13:7]
דאס כֶּסֶף צו זיין אֵם, האט זיין אֵם לקח [זען "לקח" ישעיהו 53:8; זכריה
6:11-13; 11:13] 200 כֶּסֶף, און האט עס נתן [זען "נתן" ישעיהו 7:14; 53:9;
9:5; חגי 2:7-9] צום צרף, און ער האט דערפון עשׂה א פֶּסֶל און א מַסֵּכָה, און
עס איז געווען אין בית מיכה. 5 און דער איש מיכה האט געהאט א בית
אלוקים, און ער האט עשׂה אן אפוד און תרפים, און האט מלא די יָד פון
איינעם פון זייַנע בנים, און ער איז אים געווען פאר א כֹּהן. 6 אין יענע טעג איז
קיין מלך נישט געווען אין ישראל; איטלעכער האט עשׂה [זען "עשׂה" ירמיהו
23:5-6; ישעיהו 53:9] וואס איז ישר אין זייַנע אויגן. 7 און עס איז געווען א
נער פון בית-לחם-יהודה [זען מיכה 5:1], פון דער משפחה פון יהודה; און ער
איז געווען א לֵוִי, און האט זיך דארטן גור. 8 און דער איש איז הלך פון דער
עִיר, פון בית-לחם-יהודה [זען מיכה 5:1], זיך צו גור ווּ אים וועט זיך מצא;
און ער איז בוא [זען "בוא," בראשית 49:10; ירמיהו 23:5-6; חגי 2:7-9; זכריה
9:9] צו הר פון אפרים ביז בית מיכה, צו עשׂה זיין דֶרֶך. 9 האט מיכה צו אים
אמר: פון וואנען בואו? האט ער אמר: א לֵוִי בין איך פון בית-לחם-יהודה [זען
מיכה 5:1], און איך הלך זיך צו גור ווּ מיר וועט זיך מצא. 10 האט מיכה צו
אים אמר: ישב ביי מיר, און זייַ מיר פאר אן אָב און פאר א כֹּהן, און איך וועל
דיר נתן [זען "נתן" ישעיהו 7:14; 53:9; 9:5; חגי 2:7-9] 10 כֶּסֶף א שָׁנָה, און אן
ערך קליידער, און דייַנע מחיה. איז דער לֵוִי הלך. 11 און דער לֵוִי האט יאל צו

ישב מיטן הָאִיש. און דער נער איז בײַ אים געווען אַזוי ווי איינער פון זײַנע
בנים. 12 און מיכה האט מלא די יָד פון דעם לֵוִי, און דער נער איז אים געווען
פאר א כֹּהן, און ער איז געווען אין בית מיכה. 13 און מיכה האט אמר: אצונד
ידע [זען "ידע" דניאל 9:25; ישעיהו 53:3] איך אז ה' וועט מיך יטב, אז דער לֵוִי
איז מיר געווארן פאר א כֹּהן.

שפט18

1 אין יענע טעג איז קיין מלך נישט געווען אין ישראל. און אין יענע טעג האט
דער שבט דָן זיך בקש א נחלה אויף זיך צו ישב, ווארעם ביז יום ההוא איז
אים גארנישט צוגעפאלן פאר א נחלה צווישן די שבטים פון ישראל. 2 האבן
בני-דָן שלח [זען "שלח" מלאכי 3:1] פון זייער משפחה 5 אנשים פון צווישן
זיך, אנשים בני-חיל פון צרעה און פון אשתאול, צו רגל הָאָרֶץ, און עס חקר.
און זיי האבן צו זיי אמר: הלך! חקר! הָאָרֶץ. זײַנען זיי בוא [זען "בוא," בראשית
49:10; ירמיהו 23:5-6; חגי 2:7-9; זכריה 9:9] צום הר פון אפרים ביז בית
מיכה, און האבן דארטן לון. 3 ווי זיי זײַנען לעבן בית מיכה, אַזוי האבן זיי נכר
דעם קוֹל פון דעם נער, דעם לֵוִי, און זיי האבן אהין סור, און האבן צו אים
אמר: ווער האט דיך אהער געבראכט? און וואס עשׂה דא? און וואס האסטו
דאָ? 4 האט ער צו זיי אמר: אַזוי און אַזוי האט מיכה עשׂה [זען "עשׂה" ירמיהו
23:5-6; ישעיהו 53:9] צו מיר; און ער האט מיך שׂכר, און איך בין אים
געווארן פאר א כֹּהן. 5 האבן זיי צו אים אמר: שאל נא בײַ אלוקים, כדי מיר
זאלן ידע אויב אונדזער דֶּרֶך וואס מיר הלך אויף אים וועט צלח. 6 האט דער
כֹּהן צו זיי אמר: הלך לשלום! פאר ה' איז אײַער דֶּרֶך וואס איר הלך אויף אים.
7 זײַנען די 5 אנשים הלך, און זיי זײַנען בוא [זען "בוא," בראשית 49:10;
ירמיהו 23:5-6; חגי 2:7-9; זכריה 9:9] קיין לַיִשׁ, און האבן ראה הָעָם וואס אין
איר ווי זי ישב [זען "ישב" הושע 3:4-5; זכריה 6:11-13] אין בֶּטַח, אַזוי ווי דער
משפט פון די צידונים, שקט און בטח, און נישטא אין אֶרֶץ א מכלים דבר
וואס זאל ירש עצר, און זיי זײַנען ווײַט פון די צידונים, און האבן נישט קיין
פארקער מיט אָדָם. 8 זײַנען זיי בוא [זען "בוא," בראשית 49:10; ירמיהו
23:5-6; חגי 2:7-9; זכריה 9:9] צו זייערע אחים אין צרעה און אשתאול; און
זייערע אחים האבן צו זיי אמר: מה אתם? 9 האבן זיי אמר: קום! און לאמיר

עלה [זען "עלה" ישעיהו 53:2] אויף זיי, ווארעם מיר האבן ראה הָאָרֶץ, און
הנה עס איז טוֹבה מאֹד. און איר חשה? איר זאלט אײַך נישט עצל צו הלך,
כדי צו בוא [זען "בוא" בראשית 49:10; ירמיהו 23:5-6; מלאכי 3:1; חגי 2:7-9;
זכריה 9:9] ירש הָאָרֶץ. 10 אז איר בוא, וועט איר בוא [זען "בוא" בראשית
49:10; ירמיהו 23:5-6; מלאכי 3:1; חגי 2:7-9; זכריה 9:9] צו א בטח עם [זען
"עמי" ישעיהו 53:8, כי נגזר מארץ חיים מפשע עמי], און הָאָרֶץ איז רחבת
ידים. אמנם, אלוקים האט עס נתן אין אײַער יָד; א מקוֹם וואס דארטן פעלט
נישט קיין זאך וואס אויף דער אֶרֶץ. 11 האבן נסע פון דארטן, פון דער
משפחה פון דָן, פון צרעה און פון אשתאול, 600 איש חגר מיט כלי-מלחמה.
12 און זיי זײַנען עלה [זען "עלה" ישעיהו 53:2] און האבן חנה אין
קִרית-יערים, אין יהודה; דעריבער קרא מען יענעם מקוֹם מַחֲנֶה-דָן בּיז אויף
היום הזה; ער איז הינטער קִרית-יערים. 13 און זיי זײַנען עבר פון דארטן צום
הר פון אפרים, און זײַנען בוא [זען "בוא," בראשית 49:10; ירמיהו 23:5-6; חגי
2:7-9; זכריה 9:9] בּיז בית מיכה. 14 האבן זיך ענה די 5 אנשים וואס זײַנען
הלך רגל הָאָרֶץ לַיִש, און האבן אמר צו זייערע אחים: ידע [זען "ידע" דניאל
9:25; ישעיהו 53:3] איר אז אין די דאזיקע בתים איז דאָ אן אפוד און תרפים,
און א פסל און א מסֵכה? און אצונד, ידע וואס איר האט צו עשׂה. 15 האבן
זיי סור אהין, און זײַנען בוא צום בית פון דעם נער דעם לֵוִי, צו בית מיכה,
און האבן אים שאל שלום. 16 און די 600 איש חגר מיט זייערע כלי-מלחמה,
וואס פון בני-דָן, זײַנען נצב בּיים פּתח פון שער. 17 און די 5 אנשים וואס
זײַנען הלך רגל הָאָרֶץ, זײַנען עלה [זען "עלה" ישעיהו 53:2], בוא ארײַן אהין,
און לקח דאס פסל, און דעם אפוד, און דעם תרפים, און דאס מסֵכה; און
דער כֹּהן איז נצב בּיים פּתח פון שער מיט די 600 איש חגר מיט כלי-מלחמה.
18 און ווי יענע זײַנען בוא אין בית מיכה, און האבן לקח דאס פסל מיט דעם
אפוד, און דעם תרפים, און דאס מסכה, אזוי האט דער כֹּהן צו זיי אמר: וואס
עשׂה איר? 19 האבן זיי צו אים אמר: חרש! שום דײַן יָד אויף דײַן פּה, און הלך
מיט אונדז, און זײַ אונדז פאר אן אָב און פאר א כֹּהן. איז דיר בעסער צו זיין
א כֹּהן בּיי 1 בית איש, אדער זיין א כֹּהן בּיי א שבט און בּיי א משפחה אין
ישראל? 20 האט זיך דעם כֹּהנס לב יטב, און ער האט לקח [זען "לקח"
ישעיהו 53:8; זכריה 6:11-13; 11:13] דעם אפוד, און דעם תרפים, און דאס
פסל, און איז בוא ארײַן צווישן הָעָם. 21 און זיי האבן זיך הלך און זײַנען הלך.

און זיי האבן שום די טַף און דאס מִקְנֶה און דאס כבוּדה זיך פארויס. 22 ווי
זיי האבן זיך רחק פון בית מיכה, אזוי זיַינען די אנשים וואס אין די בתים
וואס לעבן בית מיכה זיך זעק, און זיי האבן דבק בני-דָן. 23 און זיי האבן
קרא צו בני-דָן. האבן יענע סבב זייער פנים, און האבן אמר צו מיכהן: וואס
איז דיר, וואס דו ביסט זיך זעק? 24 האט ער אמר: איר האט לקח אלקַי וואס
איך האב עשׂה, און דעם כֹהן, און איר זייט הלך, און וואס נאך האב איך?
וואס זאגט איר צו מיר: וואס איז צו דיר? 25 האבן בני-דָן צו אים אמר: לאז
נישט שמע דיַין קוֹל ביי אונדז, ווארעם אנשים מיט מרי נפש וועלן פגע אויף
איַיך, און וועסט אסף דיַין נפש און די נפשות פון דיַין בית [זען "בית" ירמיהו
31:30(31)-33(34)]. 26 און בני-דָן זיַינען הלך אויף זייער דֶּרֶך. און מיכה האט
ראה אז זיי זיַינען שטארקער פון אים, און ער האט זיך פנה און זיך שוב אין
זיין בית. 27 און זיי האבן לקח [זען "לקח" ישעיהו 53:8; זכריה 6:11-13;
11:13] דאס וואס מיכה האט עשׂה, און דעם כֹהן וואס ער האט געהאט, און
זיי זיַינען בוא [זען "בוא," בראשית 49:10; ירמיהו 23:5-6; חגי 2:7-9; זכריה
9:9] אויף לַיִש, אויף א שקט און בטח עם [זען "עמי" ישעיהו 53:8, כי נגזר
מארץ חיים מפשע עמי], און האבן זיי נכה מיטן שארף פון חֶרֶב, און די עִיר
האבן זיי שׂרף אין אֵש. 28 און ווער עס זאל נצל [זען "נצל" מיכה 4:10; 5:1]
זיין איז נישט געווען, ווארעם זי איז געווען וויַיט פון צידון, און קיין פארקער
מיט אָדָם האבן זיי נישט געהאט; און זי איז געווען אין עמק וואס ביי
בית-רחוב. און זיי האבן בנה די עִיר, און האבן זיך אין איר ישב. 29 און זיי
האבן קרא דעם שֵׁם פון דער עִיר דָן, נאך דעם שֵׁם פון זייער אָב דָן וואס איז
ילד [זען "ילד" ישעיהו 7:14] געווען ביי ישראלן; אבער לַיִש איז געווען דער
שֵׁם פון דער עִיר לראשונה. 30 און בני-דָן האבן זיך קום דאס פסל, און
יהונתן בן גרשום בן מנשהן [זען משה, שמות 2:21-22], ער און זיַינע בנים,
זיַינען געווען כֹּהנים ביים שבט דָן, ביזן יוֹם דעם גלות הָאָרֶץ. 31 און זיי האבן
שום ביי זיך דאס פסל וואס מיכה האט עשׂה, אלע טעג וואס דאס בית
האלוקים איז געווען אין שילו.

שפטים19

1 און עס איז געווען אין יענע טעג, ווען קיין מלך איז נישט געווען אין ישראל,

האט אן איש א לֵוִי גור אין ירכה הר אפרים, און ער האט זיך לקח [זען "לקח"
ישעיהו 53:8; זכריה 6:11-13; 11:13] אן אִשָּׁה פִּילֶגֶש [זען פילגש שיר השירים
6:8] פון בית-לחם-יהודה [זען מיכה 5:1]. 2 און זיין פִּילֶגֶש [זען פילגש שיר
השירים 6:8] איז אים געווארן זנה, און איז הלך פון אים צו איר בית אבי קיין
בית-לחם-יהודה, און איז דארטן אפגעווען 4 חדשים צייַט. 3 איז קום [זען
"קום" במדבר 24:17; הושע 6:2] איר איש, און איז הלך נאך איר, צו דבר [זען
"דבר" ישעיהו 7:10-14] צו איר לֵב, כדי זי צו שוב; און מיט אים איז געווען זיין
נער און א צֶמֶד חמֹרים [זען זכריה 9:9]. און זי האט אים אריינגעבראכט אין
איר בית אבי; און ווי דער אָב פון דער נערה [זען ישעיהו 7:14 זאגן אז עַלְמָה
איז נישט נאָר א נערה; אן אות איז נישט א שוואנגער נערה] האט אים ראה,
אזוי האט ער זיך שׂמח אנטקעגן אים. 4 און זיין שווער, דער אָב פון דער
נערה האט אים חזק, און ער איז בּיי אים ישב [זען "ישב" הושע 3:4-5; זכריה
6:11-13] 3 טעג; און זיי האבן אכל און שתה, און האבן דארטן לון. 5 און עס
איז געווען אויפן יום 4, האבן זיי זיך שכם אין דער פרי, און ער איז קום [זען
"קום" במדבר 24:17; הושע 6:2] צו הלך. האט דער אָב פון דער נערה אמר צו
זיין איידעם: סעד דייַן לב מיט א שטיקל לֶחֶם, און דערנאך וועט איר הלך. 6
האבן זיי זיך ישב, און האבן בּיידע אין איינעם אכל און שתה, און דער אָב פון
דער נערה האט אמר צו דעם איש: יאל, נא, און לון, און יטב דייַן לב. 7 און
דער איש איז קום [זען "קום" במדבר 24:17; הושע 6:2] צו הלך, אבער זיין
שווער איז פצר צו אים, און ער האט ישב דארטן לון. 8 און ווי ער האט זיך
שכם אין דער פרי אויפן יום 5 צו הלך, אזוי האט דער אָב פון דער נערה
אמר: סעד, נא, דייַן לב, און מהה בּיז דער טאג נייַגט זיך; און זיי האבן בּיידע
אכל. 9 און דער איש איז קום [זען "קום" במדבר 24:17; הושע 6:2] צו הלך,
ער און זיין פִּילֶגֶש [זען פילגש שיר השירים 6:8] און זיין נער; אבער זיין
שווער, דער אָב פון דער נערה, האט צו אים אמר: הנה נא, דער יוֹם רפה צום
עֶרֶב; לון נא; הנה חנה זיך דער יוֹם, לון דא, און יטב דייַן לב, און מחר וועט
איר זיך שכם אויף אייַער דֶרֶך, און וועסט הלך צו דייַן אֹהֶל. 10 אבער דער
איש האט נישט אבה צו לון, און ער איז קום [זען "קום" במדבר 24:17; הושע
6:2] און איז הלך, און ער איז בוא [זען "בוא," בראשית 49:10; ירמיהו 23:5-6;
חגי 2:7-9; זכריה 9:9] בּיז אקעגן יבוס דאס איז ירושלַיִם און מיט אים א צֶמֶד
חבש [געזאטלטע] חמֹרים [זען זכריה 9:9], און זיין פִּילֶגֶש [זען פילגש שיר

השירים 6:8] מיט אים. 11 אז זיי זײַנען געווען בײַ יבוס, איז דער יוֹם שוין
געווען ירד מאֹד, און דער נער האט אמר צו אדניו: הלך! נא, און לאמיר סור
אין דער דאזיקער עִיר פון דעם יבוסי, און לון אין איר. 12 האט אדניו צו אים
אמר: מיר וועלן נישט סור אין אן עִיר נָכְרִי, וואס איז נישט פון די בני ישראל;
לאמיר עבר ביז גבעה. 13 און ער האט אמר צו זיין נער: הלך! און לאמיר קרב
צו איינעם פון די ערטער, און מיר וועלן לון אין גבעה אדער אין רמה. 14
זײַנען זיי עבר און זײַנען הלך; און די שמש איז זיי בוא אצל [זען משלי 8:30]
גבעה וואס אין בנימין. 15 און זיי האבן סור אהין, כדי צו בוא צו לון אין
גבעה. און ער איז בוא, און האט זיך ישב אין רחוֹב פון עִיר, אבער קיין אָדָם
האט זיי נישט אסף אין בית צו לון. 16 און הנה אן איש זָקֵן בוא פון זיין
מעשׂה אין שָׂדֶה, אין עֶרֶב; און דער איש איז געווען פון דעם הר אפרים, אבער
ער האט זיך גור אין גבעה; און די אנשים פון דעם מקוֹם זײַנען געווען
בנימינער. 17 און ווי ער האט נשׂה זײַנע אויגן, און האט ראה דעם איש ארח
אויפן רחוב פון עִיר, אזוי האט דער איש זקן אמר: וווהין הלך? און פון וואנען
בוא? 18 האט ער צו אים אמר: מיר עבר פון בית-לחם-יהודה [זען מיכה 5:1]
צום ירכה הר אפרים. איך בין פון דארטן, און איך בין הלך קיין
בית-לחם-יהודה, און צו בית ה' הלך איך, און קיין איש אסף מיך נישט ארײַן
אין בית. 19 און פאראן אי תֶּבֶן אי מספוא פאר אונדזערע חמוֹרים [זען זכריה
9:9], און פאראן אויך לֶחֶם און ווײַן פאר מיר, און פאר דײַן אָמָה, און פאר
דעם נער וואס מיט דײַנע עבדים; עס פעלט נישט קיין זאך. 20 האט דער
איש זקן אמר: שלום צו דיר! רק כל דײַנע מחסוֹר זאלן זיין אויף מיר; רק
אויפן רחוֹב זאלסטו נישט לון. 21 און ער האט אים געבראכט אין זיין בית,
און האט בלל פאר די חמוֹרים [זען זכריה 9:9]; און זיי האבן רחץ זייערע
רגלים [זען תהלים 22:17], און האבן אכל און שתה. 22 זיי יטב זייער לב, און
הנה די אנשים פון עִיר, אנשי בני בליּעל, האבן סבב דאס בית, דפק אויף דער
דלת, און זיי האבן אמר צו דעם איש זקן דעם בעל-הבית, אזוי צו אמר: יצא!
דעם איש וואס איז בוא [זען "בוא," בראשית 49:10; ירמיהו 23:5-6; חגי 2:7-9;
זכריה 9:9] אין דײַן בית, כדי מיר זאלן אים ידע. 23 איז יצא [זען "יצא"
ישעיהו 11:1-10; מיכה 5:1] צו זיי דער איש דער בעל-הבית, און האט צו זיי
אמר: נישט, אחים! איר זאלט נישט רעע, נא, נאך דעם אז דער דאזיקער איש
איז בוא אין מיין בית; איר זאלט נישט עשׂה [זען ירמיהו 23:5-6; ישעיהו 53:9]

די דאזיקע נְבָלָה. 24 הנה איז מיין בת די בתוּלה, און זיין פילֶגֶש [זען פילגש
שיר השירים 6:8]; לאמיך, נא, זיי יצא, און ענה זיי, און טוט צו זיי וואס איז
טוֹב אין אײַערע אויגן, אבער דעם דאזיקן איש זאלט איר נישט עשׂה די
דאזיקע נבלה זאך. 25 אבער די אנשים האבן נישט געוואלט שמע צו אים.
האט דער איש חזק זיין פילֶגֶש [זען פילגש שיר השירים 6:8], און יצא צו זיי
החוּץ; און זיי האבן זי ידע, און האבן זי עלל כל הַלַיְלָה בּיז בֹּקֶר, און זי שלח
ווען דער שחר איז עלה. 26 און די אִשָּׁה איז בוא אין פנה הבֹקר, און איז נפל
און געלעגן אין פתח פון דעם בית האיש וואס איר אדון איז דארטן געווען,
בּיז עס איז געווארן ליכטיק. 27 און איר אדון איז קום [זען "קום" במדבר
24:17; הושע 6:2] אין דער פרי, און האט פתח די דלת פון בית, און איז יצא
צו הלך אויף זיין דֶּרֶך, און הנה די אִשָּׁה, זיין פילֶגֶש [זען פילגש שיר השירים
6:8], נפל אין פתח פון בית מיט אירע הענט אויפן סַף. 28 האט ער צו איר
אמר: קוּם! און לאמיר הלך; אבער קיינער ענה נישט. האט ער זי לקח אויפן
חֲמוֹר [זען "חֲמוֹר" פון משיח, זכריה 9:9]; און דער איש איז קום און איז הלך
צו זיין היים. 29 און ער איז בוא [זען "בוא," בראשית 49:10; ירמיהו 23:5-6;
חגי 2:7-9; זכריה 9:9] אין זיין בית, און האט לקח [זען "לקח" ישעיהו 53:8;
זכריה 6:11-13; 11:13] דעם מאכלת, און האט חזק זיין פילֶגֶש [זען פילגש
שיר השירים 6:8], און האט זי נתח אויף אירע עֲצָם, אין 12 נְתֵח, און האט זי
שלח אין כל גבוּל ישראל. 30 און עס איז געווען, איטלעכער וואס האט עס
ראה, האט אמר: אזוי-וואס איז נישט געשען און נישט ראה געווארן פון דעם
יוֹם וואס בני ישראל זײַנען עלה [זען "עלה" ישעיהו 53:2] פון אֶרֶץ מצרים בּיז
אויף היום הזה. שום אײַך וועגן דעם, עוץ! און דבר!

שפטט20

1 זײַנען יצא [זען "יצא" ישעיהו 11:1-10; מיכה 5:1] כל בני ישראל, און די
עדה ווי איש אחד, פון דָן און בּיז בּאֵר-שֶׁבע און אֶרֶץ גלעד, האט זיך קהל צו
ה' קיין מִצְפָּה. 2 און די פִּנּוֹת [פנה] פון כל העם [זען "עמי" ישעיהו 53:8, כּי
נגזר מארץ חיים מפשע עמי], פון כל שבטים פון ישראל, האבן זיך יצב אין
דער קהל פון עם האלוקים, 400,000 איש רגלי שלף חֶרֶב. 3 און בני-בנימין
האבן שמע [זען "שמע" ישעיהו 52:15-53:12] אז די בני ישראל זײַנען עלה

[זען "עלה" ישעיהו 53:2] קיין מִצְפָּה. און די בני ישראל האבן אמר: דבר, ווי
אזוי איז געשען דאס דאזיקע רָעָה. 4 האט זיך ענה דער איש דער לֵוִי, דער
איש פון דער אִשָּׁה רצח, און האט אמר: קיין גבעה וואס געהערט צו בנימין,
בין איך בוא [זען "בוא," בראשית 49:10; ירמיהו 6-23:5; חגי 9-2:7; זכריה 9:9]
איך און מיין פילֶגֶש [זען פילגש שיר השירים 6:8], צו לון. 5 זײַנען קום [זען
"קום" במדבר 24:17; הושע 6:2] אויף מיר די בעלים פון גבעה, און האבן סבב
דאס בית ארום מיר ביי לָיְלָה; מיך האבן זיי דמה צו הרג, און מיין פילֶגֶש [זען
פילגש שיר השירים 6:8] האבן זיי ענה ביז זי איז מות. 6 האב איך אחז מיין
פילֶגֶש [זען פילגש שיר השירים 6:8], און האב זי נתח, און האב זי שלח אין
כל שָׂדֶה פון דער נחלה פון ישראל, ווארעם זיי האבן עשׂה [זען "עשׂה" ירמיהו
6-23:5; ישעיהו 53:9] א זִמָּה און א נבָלָה אין ישראל. 7 הנה זייט איר כל, בני
ישראל, יהב אהער אײַער דָּבָר און עצה. 8 האט זיך קום דאס כל הָעָם ווי איש
אחד, אזוי צו אמר: מיר וועלן נישט הלך קיינער צו זיין אֹהֶל, און מיר וועלן
נישט סור קיינער אין זיין בית! 9 און אצונד איז דאס די זאך וואס מיר וועלן
עשׂה [זען ירמיהו 6-23:5; ישעיהו 53:9] צו גבעה: אויף איר לויט גורל [זען
גורל און משיח תהלים 22:19]! 10 און מיר וועלן לקח 10 אנשים פון 100, פון
כל שבטים פון ישראל, און 100 פון 1000, און 1000 פון 10,000, אויף צו לקח
צֵידָה פארן עם [זען "עמי" ישעיהו 53:8, כּי נגזר מארץ חיים מפשע עמי], כדי
זיי זאלן עשׂה [זען ירמיהו 6-23:5; ישעיהו 53:9] אז זיי בוא [זען "בוא"
בראשית 49:10; ירמיהו 6-23:5; מלאכי 3:1; חגי 9-2:7; זכריה 9:9] צו
גבע-בנימין, לויט דער כל נבָלָה וואס זי האט עשׂה [זען "עשׂה" ירמיהו
6-23:5; ישעיהו 53:9] אין ישראל. 11 און כל איש ישראל האבן זיך אסף אויף
דער עִיר, חָבֵר ווי איש אחד. 12 און די שבטים פון ישראל האבן שלח [זען
"שלח" מלאכי 3:1] אנשים דורכן כל שבט בנימין, אזוי צו אמר: וואס פאר א
רָעָה איז דאָ געשען צווישן אײַך? 13 און אצונד נתן די אנשים, די בני בליעל,
וואס אין גבעה, און מיר וועלן זיי מות, און בער דאס רָעָה פון ישראל. אבער
בני-בנימין האבן נישט אבה צו שמע צו דעם קוֹל פון זייערע אחים, די בני
ישראל. 14 און בני-בנימין האבן זיך אסף פון די ערים קיין גבעה, כדי יצא
אויף מלחמה מיט די בני ישראל. 15 און די בני בנימין האבן אין יום ההוא זיך
פקד פון די ערים 26,000 איש וואס שלף חֶרֶב, אחוץ די יושבי גבעה וואס
האבן זיך פקד 700 איש בחר. 16 דאס דאזיקע כל הָעָם, זײַנען

געווען געלינקטע. איטלעכער פון די האט קלע א שטיין אין א שׂערה, און
נישט חטא. 17 און די איש יִשְׂראל האבן זיך פקד אחוץ בנימין 400,000 איש
וואס שלף חֶרֶב; כל די דאזיקע איש מלחמה. 18 און זיי זײַנען קום [זען "קום"
במדבר 24:17; הושע 6:2], און זײַנען עלה [זען "עלה" ישעיהו 53:2] קיין בית
א-ל, און האבן שאל [זען תהלים 2:7-12] ביי אלוקים. און די בני ישראל
האבן אמר: ווער זאל אונדז עלה צו תחלה אויף מלחמה מיט בני-בנימין?
האט ה' אמר: יהודה צו תחלה. 19 זײַנען קום די בני ישראל אין דער פרי, און
זיי האבן חנה אויף גבעה, 20 און די איש ישראל זײַנען יצא [זען ישעיהו
11:1-10; מיכה 5:1] אויף מלחמה מיט בנימין; און די איש ישראל האבן ערך
מלחמה מיט זיי ביי גבעה. 21 זײַנען די בני בנימין יצא [זען ישעיהו 11:1-10;
מיכה 5:1] פון גבעה, און זיי האבן שחת פון ישראל אין יום ההוא 22,000
איש צו ארצה. 22 אבער הָעָם, די איש ישראל, האבן זיך חזק, און זיי האבן
יסף ערך מלחמה אין דעם מקוֹם וואס זיי האבן דארטן ערך אין יוֹם הראשון.
23 און די בני ישראל זײַנען עלה [זען "עלה" ישעיהו 53:2], און האבן בכה
פאר ה' ביזן עֶרֶב, און זיי האבן שאל [זען תהלים 2:7-12] ביי ה', אזוי צו אמר:
זאל איך עסף נגש אויף מלחמה מיט בני-בנימן מיין אָח? האט ה' אמר: עלה!
אקעגן אים. 24 און די בני ישראל האבן קרב צו בני-בנימין אויפן יוֹם שֵׁני. 25
און בנימין איז יצא [זען ישעיהו 11:1-10; מיכה 5:1] אקעגן זיי פון גבעה
אויפן יוֹם שֵׁני, און זיי האבן שחת פון די בני ישראל נאך 18,000 איש ארצה;
כל די דאזיקע האבן שלף חֶרֶב. 26 זײַנען כל בני ישראל, דאס כל עם [זען
"עמי" ישעיהו 53:8, כּי נגזר מארץ חיים מפשע עמי], עלה [זען "עלה" ישעיהו
53:2], און זיי זײַנען בוא [זען "בוא," בראשית 49:10; ירמיהו 23:5-6; חגי 9-2:7;
זכריה 9:9] קיין בית א-ל, און האבן בכה, און זיי זײַנען ישב [זען "ישב" הושע
3:4-5; זכריה 6:11-13] דארטן פאר ה', און האבן צום אין יום ההוא ביזן ערב,
און עלה עלוֹת [עוֹלָה] און זבחי שלמים פאר ה'. 27 און בני ישראל האבן שאל
[זען תהלים 2:7-12] ביי ה'. דער ארון ברית האלוקים איז דארט געווען אין
יענע טעג; 28 פינחס בן אלעזר בן אהרנען איז עמד פאר אים אין יענע טעג
אזוי צו אמר: זאל איך יסף יצא אויף מלחמה מיט בני-בנימן מיין אָח, אדער
איך זאל חדל? האט ה' אמר: עלה! ווארעם מחר וועל איך אים נתן [זען "נתן"
ישעיהו 7:14; 53:9; 9:5; חגי 2:7-9] אין דײַן יָד. 29 האט ישראל שום ארב אויף
גבעה סביב. 30 און די בני ישראל זײַנען עלה [זען "עלה" ישעיהו 53:2] אקעגן

בני-בנימין אויפן יום שְׁלִישִׁי [זען קור"א 15:4], און זיי האבן זיך ערך אקעגן
גבעה, אזוי ווי די שׁרים מאל. 31 און בני-בנימין זײַנען יצא [זען ישעיהו
11:1-10; מיכה 5:1] אקעגן הָעָם און זיי זײַנען נתק געווארן פון הָעִיר; און זיי
האבן חלל צו נכה פון דעם עם [זען "עמי" ישעיהו 53:8, כּי נגזר מארץ חיים
מפשע עמי] חללים אזוי ווי די פריערדיקע מאל, אויפן מסלה, אויף די וועגן
וואס עלה קיין בית א-ל, און איינער קיין גבעה אין שָׂדֶה, ארום 30 איש
ישראל. 32 און בני-בנימין האבן אמר: זיי זײַנען נגף פאר אונדז אזוי ווי
בראשונה; אבער די בני ישראל האבן אמר: לאמיר נוס און זיי נתק פון הָעִיר
צו די מְסִלָּה. 33 און כל איש ישראל זײַנען קום [זען "קום" במדבר 24:17;
הושע 6:2] פון זייער מקום, און האבן זיך ערך אין בעל-תמר. און די ארב פון
ישראל זײַנען גיח פון זייער מקום, פון מַערה-גבע. 34 און זיי זײַנען בוא [זען
"בוא," בראשית 49:10; ירמיהו 23:5-6; חגי 2:7-9; זכריה 9:9] פון נֶגֶד גבעה,
10,000 איש בחר פון כל ישראל, און עס איז געווען א כבד מלחמה; און יענע
האבן נישט ידע, אז זיי נגע א רָעָה. 35 און ה' האט נגף בנימין פאר ישראל,
און די בני ישראל האבן שחת פון בנימין אין יום ההוא 25,100 איש; כל די
דאזיקע האבן שלף חֶרֶב. 36 און בני-בנימין האבן ראה, אז זיי זײַנען נגף. און
די איש ישראל האבן נתן מקום פאר בני-בנימין, ווארעם זיי האבן זיך בטח
אויף די ארב וואס זיי האבן שום אויף גבעה. 37 און די ארב האבן חוש און
זיך פשט אויף גבעה, און די ארב האבן משך און האבן נכה די כל הָעִיר מיטן
שארף פון חֶרֶב. 38 און המוֹעֵד איז געווען בײַ די איש ישראל מיט די ארב, זיי
זאלן רבה צו עלה א גרויס מַשְׂאֵת עָשָׁן פון הָעִיר. 39 און ווי די איש ישראל
האבן זיך הפך אין דער מלחמה, און בנימין האט חלל צו נכה דער חללים פון
די איש ישראל, ארום 30 איש, ווײַל זיי [בני בנימין] האבן אמר: אךְ נגף נגף איז
ער פאר אונדז, אזוי ווי אין דער מלחמה הראשונה! 40 אזוי האט דער מַשְׂאֵת
חלל צו עלה פון הָעִיר, אן עמוּד עָשָׁן, און בנימין האט זיך פנה הינטער זיך,
און הנה די גאנצע עִיר איז עלה אין עָשָׁן צום שָׁמַיִם. 41 און די איש ישראל
האבן זיך הפך, און די איש בנימין זײַנען בהל געווארן, ווארעם זיי האבן ראה
אז א רָעָה האט זיי נגע [זען "נגע" ישעיהו 53:4]. 42 און זיי האבן זיך פנה פאר
די איש ישראל צום דֶרֶך פון מדבר, אבער די מלחמה האט זיי דבק; און די
וואס פון די ערים האבן אים שחת אין זיין מיט. 43 זיי האבן כתר בנימין, אים
רדף , צו מנוחה אים דרך, בּיז קעגן גבעה צו מזרח שֶׁמֶשׁ. 44 און עס זײַנען

נפל [זען "נפל" ישעיהו 26:19; און זען תהלים 16:10 און ישעיהו 53:9-10 און דניאל 12:2, תחִיַּת הַמֵּתים אין מָשִׁיחַ] פון בנימין 18,000 איש; כל די דאזיקע, אנשי חיל. 45 און זיי האבן זיך פנה, און זיינען נוס צום מדבר, צום סלע הרמון, אבער יענע האבן עלל פון זיי אויף די מסלה 5,000 איש, און זיי האבן זיי דבק בּיז גדעום, און נכה פון זיי 2,000 איש. 46 און כל וואס זיינענן נפל [זען "נפל" ישעיהו 26:19; און זען תהלים 16:10 און ישעיהו 53:9-10 און דניאל 12:2, תחִיַּת הַמֵּתים אין מָשִׁיחַ] פון בנימין אין יום ההוא, זיינען געווען 25,000 איש וואס האבן שלף חֶרֶב, כל די דאזיקע, אנשי חיל. 47 אבער 600 איש האבן זיך פנה, און זיינען נוס צום מדבר, צום סלע הרמון, און זיי זיינען ישב [זען "ישב" הושע 3:4-5; זכריה 6:11-13] אין סלע רמון 4 חדשים. 48 און די איש ישראל האבן זיך שוב [זען "שוב" הושע 3:4-5; זכריה 13:7] צו בני-בנימין, און האבן זיי נכה מיטן שארף פון חֶרֶב, פון דער עִיר בּיז א בהמה, בּיז כל וואס האט זיך דארטן מצא; אויך האבן זיי כל ערים וואס האבן זיך דארטן מצא, שלח אין אֵש.

שפטט21

1 און די איש ישראל האבן געהאט שבע [זען "שבע," תהלים 110:4, זען דברי הימים א 21:17] אין מִצְפָּה, אזוי צו אמר: קיינער פון אונדז זאל נישט נתן [זען "נתן" ישעיהו 7:14; 53:9; 9:5; חגי 2:7-9] זיין בת צו בנימין פאר אן אִשָּׁה! 2 און הָעָם איז בוא [זען "בוא," בראשית 49:10; ירמיהו 23:5-6; חגי 2:7-9; זכריה 9:9] קיין בית א-ל, און זיי זיינען דארטן ישב [זען "ישב" הושע 3:4-5; זכריה 6:11-13] ביזן ערב פאר האלוקים, און זיי האבן נשֹא זייער קוֹל און בכה א בכִי גדול. 3 און זיי האבן אמר: לָמָּה, ה' אלקֵי ישראל, איז דאס געשען אין ישראל, עס זאל הַיּוֹם הִפקֵד ווערן פון ישראל 1 שבט? 4 און עס איז געווען אויף מחר, האט זיך הָעָם שכם, און זיי האבן דארטן בנה [זען "בנה" דניאל 9:25] א מזבח, און עלה עוֹלָה און זבחי שלמים. 5 און די בני ישראל האבן אמר: ווער איז פון כל שבטים פון ישראל, וואס איז נישט עלה [זען "עלה" ישעיהו 53:2] אין דער קהל צו ה'? ווארעם א שבועה הגדולה איז געווען אקעגן דעם וואס איז נישט עלה [זען "עלה" ישעיהו 53:2] צו ה' קיין מִצְפֶּה [זען שופטים 20:1-3], אזוי צו אמר: מות זאל ער מות ווערן! 6 און די

בני ישראל האט נחם אויף זייער אָח בנימין, און זיי האבן אמר׃ גדע געווארן
איז הַיּוֹם 1 שבט פון ישראל! 7 וואס זאלן מיר עשׂה וועגן נשים פאר די יתר,
אז מיר האבן שבע [זען "שבע," תהלים 110:4, זען דברי הימים א 21:17] בײַ
ה' זיי נישט צו נתן [זען "נתן" ישעיהו 7:14; 53:9; 9:5; חגי 9-2:7] פון אונדזערע
בנוֹת פאר נשים? 8 האבן זיי אמר׃ איז ווער איינער דא פון די שבטים פון
ישראל, וואס איז נישט עלה [זען "עלה" ישעיהו 53:2] צו ה' קיין מִצְפֶּה? און
הנה קיינער איז נישט בוא [זען "בוא," בראשית 49:10; ירמיהו 23:5-6; חגי
2:7-9; זכריה 9:9] אין מַחֲנֶה פון יָבֵיש-גִלעד צו דער קהל. 9 ווארעם הָעָם איז
פקד געווארן, און הנה קיינער איז דארטן נישט געווען פון די יושבי
יָבֵיש-גִלעד. 10 האט די עדה שלח [זען "שלח" מלאכי 3:1] אהין 12,000 איש
פון די בני החיל, און זיי האבן זיי צוה, אזוי צו אמר׃ הלך! און איר זאלט נכה
[זען "נכה" ישעיהו 11:1-10; 53:4; 50:6] די יושבי יָבֵיש-גִלעד מיטן שארף פון
חֶרֶב, מיט די נשים און די טַף. 11 און דאס איז די זאך וואס איר זאלט עשׂה׃
כל זכר, און כל אִשָּׁה וואס ידע [זען "ידע" דניאל 9:25; ישעיהו 53:3] פון
משכב זכר זאלט איר חרם. 12 האבן זיי מצא פון די יושבי יָבֵיש-גִלעד 400
נערה בתוּלה וואס האבן נישט ידע פון אן איש דורך משכב זכר; און זיי האבן
זיי געבראכט אין מַחֲנֶה קיין שִׁלֹה וואס אין אֶרֶץ כְּנַעַן. 13 און די כל עדה
האט שלח [זען "שלח" מלאכי 3:1] און דבר צו בני-בנימין וואס אין סלע רמון,
און זיי האבן זיי קרא שלום. 14 און בנימין האט זיך שוב [זען "שוב" הושע
3:4-5; יכריה 13:7] אין יענער צײַט, און זיי האבן זיי נתן די נשים וואס זיי
האבן חיה פון די נשים פון יָבֵיש-גִלעד, אבער אפילו אזוי זײַנען נישט מצא
גענוג פאר זיי. 15 און הָעָם האט נחם אויף בנימין, וואס ה' האט עשׂה א פרץ
צווישן די שבטים פון ישראל. 16 און די זקני העדה האבן אמר׃ וואס זאלן
מיר עשׂה [זען ירמיהו 23:5-6; ישעיהו 53:9] וועגן נשים פאר די יתר, אז נשים
זײַנען שמד געווארן פון בנימין? 17 און זיי האבן אמר׃ אן ירושה פון פלֵיטָה
מוז בלײַבן בנימינען, כדי עס זאל נישט מחה ווערן א שבט פון ישראל. 18
מיר אבער יכל זיי נישט נתן [זען "נתן" ישעיהו 7:14; 53:9; 9:5; חגי 9-2:7]
נשים פון אונדזערע בנוֹת, ווארעם די בני ישראל האבן שבע [זען "שבע,"
תהלים 110:4, זען דברי הימים א 21:17] אזוי צו אמר׃ ארוּר דער וואס נתן אן
אִשָּׁה צו בנימין! 19 און זיי האבן אמר׃ הנה! איז א יָום-טוב צו ה' פון יאָר צו
יאָר אין שילו וואס אין צפון פון בית א-ל, צו מזרח הַשֶּׁמֶש פון דעם מסלה

וואס עלה פון בית א-ל קיין שכֶם, און אין נגֶב פון לבוֹנָה. 20 און זיי האבן
צוה בני-בנימין, אזוי צו אמר: הלך! און איר זאלט ארב אין די כּרמים. 21 און
איר וועט ראה; און הנה ווי די בנות פון שילו וועלן יצא צו חול אין די טענץ,
אזוי זאלט איר יצא פון די כּרמים, און אײַך חטף איטלעכער אן אִשָּׁה פאר
זיך פון די בנות פון שילו, און הלך אין אֶרֶץ בנימין. 22 און עס וועט זיין, ווי
זייערע אבות אדער זייערע אחים וועלן זיך ריב מיט אונדז, אזוי וועלן מיר
אמר צו זיי: חנן זיי אונדז, ווארעם נישט פאר איש האבן מיר לקח אן אִשָּׁה
אין דער מלחמה; איבריקנס האט איר זיי זיי נישט נתן אז איר זאלט אצונד
אשם [זען "אשם" ישעיהו 53:10] זיין. 23 האבן בני-בנימין אזוי עשׂה [זען
"עשׂה" ירמיהו 23:5-6; ישעיהו 53:9] און זיי האבן נשׂא נשים, לויט זייער צאל,
פון די טענצערינס וואס זיי האבן גזל; און זיי זײַנען הלך און האבן זיך שוב
[זען "שוב" הושע 3:4-5; יכריה 13:7] צו זייער נחלה, און האבן בנה די ערים,
און זיך ישב אין זיי. 24 און די בני ישראל זײַנען זיך הלך פון דארטן אין יענער
צײַט איש צו זיין שבט און צו זיין משפחה; און זיי זײַנען יצא פון דארטן איש
צו זיין נחלה. 25 אין יענע טעג איז קיין מלך נישט געווען אין ישראל; איש
האט עשׂה וואס איז יָשָׁר אין זײַנע אויגן.